

Prijetne počitniške dneve vam želimo, pa naj bo to na morju, v hribih ali v domači senci. Foto: ADR

Beseda urednice

Spoštovane bralke in bralci, lep poletni pozdrav! Uredniški odbor Lista iz Markovcev je za vas spletel še eno številko občinskega glasila. Naj vam služi kot čtivo v brezskrbnih dopustniških dneh, ko boste legli v senco in prebirali vsebine julijske številke. Te so zaznamovane z zaključkom letošnjega pestrega šolskega leta, zato v ospredje postavljamo naše najmlajše iz vrtca in malo starejše iz osnovne šole. Kako ustvarjalni so! Ne manjkajo niti prispevki društvenega dogajanja pa informacije iz občinske stavbe, rubrika Zgodbe z naših podstrešij pa tokrat predstavlja kmečki voz in njihovo uporabo. Veliko je fotografskega gradiva, saj fotografije povedo več kot tisoč besed. Sprostite se ob zabavni križanki in preberite tisto, kar vam je najljubše.

Vabimo vas, da skupaj z nami sooblikujete občinsko glasilo v septembru: rok za oddajo gradiva je **10. september 2021**.

Naj bo poletje dolgo in vroče!

Alenka Domanjko Rožanc,
urednica

Preden greš, mi nekaj lepega povej

Foto: GZ
Letošnja generacija devetošolcev je zapustila šolske klopi

No, pa sem le prišel do zaključka osnovnega šolanja. Preden grem, draga šola, ti še samo nekaj povem: veš, težko je bilo vseh teh 9 let, ampak smo vzdržali. Bili so vzponi in padci, včasih veselje, jok, žalost, a ob koncu vsi odhajamo z nasmejanimi

obrazi. Zmagovali smo na šolskih tekmovanjih, bili smo eni izmed boljših. Naše poti se bodo razšle in vsak bo odšel po svoji poti v življenje. Če smo premagali obdobje virusa, ki nam je prepovedal druženje in preživljanje skupnega časa s sošolci, bomo tudi z

nasmeškom odšli skozi vrata Osnovne šole Markovce in jo nosili v srcih za vso življenje. Učitelji in ostali delavci šole, hvala vam za vse!

Jan Forštnarič 9. b

Letošnjo nagrado MARKEC, najvišje priznanje OŠ Markovci, prejme učenka 9. a razreda: Nuša Janžekovič.

Nuša Janžekovič je vzorna učenka, ki je vsa leta šolanja dosegala odlične učne rezultate. Je pridno in marljivo dekle s širokim naborom interesov. Šolo je zastopala na različnih tekmovanjih, vključevala se je v številne šolske interesne dejavnosti: rada ima glasbeno in likovno umetnost, sodelovala je v šolski športni ekipi, v plesni skupini, pri pevskem zboru ter pri pripravi likovne scene za prireditve. Je navdušena bralka, kar dokazuje tudi bralna značka za zvestobo knjigi vseh devet let. Večkrat je bila tudi predsednica razredne skupnosti. Kot sošolka vedno rada priskoči na pomoč, odlikuje jo lep odnos do soljudi, predvsem pa zanesljivost. Tudi izven šole je Nuša aktivna: nekaj let je trenirala nogomet, bila gasilka, zaključila je tudi nižjo glasbeno šolo.

S svojo marljivostjo, premišljenimi dejanji ter z lepim vedenjem je vzor ostalim učencem.

Županov nagovor

Spoštovani občanke in občani,

pred nami je druga polovica leta, leta, ki nam je prineslo na eni strani številne izzive, na drugi strani pa tudi veliko novih uspehov. V tej drugi polovici bomo poskušali uresničiti vse zastavljene si naloge, veliko časa pa bomo namenili tudi naši prihodnosti, saj je ravno od tega v veliki meri odvisno, kako se bo naša občina razvijala v naprej in v kakšni občini kot lokalni skupnosti bomo živeli tudi v prihodnje. Naše načrtovanje je dolgoročno, zato že nastaja osnutek proračuna za leto 2022, delajo pa se zabeležke za 2023 in 2024, nekaj malega pa še za kasneje.

Letos, natančneje junija, je za nas pomemben mejnik, trideset let od odcepitve Slovenije. Živo se spomnim dogodkov, žal tudi žrtev in velikih besed ob osamosvajanju ter visokih ciljev o Sloveniji kot drugi Švici. Do neke mere je to celo res, vendar samo do neke ...

Triindvajset let je tudi od odcepitve

Markovcev od Ptuja, če se izrazim podobno oziroma triindvajset let od ustanovitve samostojne občine. Ne spomnim se, če je kdo takrat menil, da bodo Markovci z ustanovitvijo svoje občine postali druga Švica, spomnim pa se, da nas je bila večina prepričanih, da bomo boljši, močnejši, lepši, enotnejši ... Pred šestimi leti smo izdali brošuro z naslovom Strategija občine Markovci za obdobje 2015 do 2030. V tem dokumentu smo preučili in opredelili prednosti in pomanjkljivosti naše občine. Preverili smo razpoložljivost in konkurenčnost kapitala občine, privlačnost lokacije ter pomembnost gospodarskega in družbeno-političnega okolja. V strategiji smo povzeli predvsem aktualne projekte, ki so bili že končani, projekte, ki so še v fazi izvedbe in projekte, ki so bili v fazi načrtovanja. Ko danes vzamem v roke ta dokument, ugotavljam, da smo veliko večino projektov (več kot 90 %) že končali dese-

tletje pred potekom dokumenta in bomo morali pristopiti k izdelavi novega. Zgovoren je tudi podatek, da se je število prebivalcev naše občine iz 3939 (leta 2009) povečalo na 4296 (leto 2021), kar pomeni 357 več, oziroma 30 ljudi več na leto.

V Strategiji občine za obdobje 2015 do 2030 smo zapisali: "Oblikujmo našo prihodnost skupaj. Za nas in za generacije, ki prihajajo." V dosedanjem razvoju naše občine vas je sodelovalo veliko, spoštovani občanke in občani, zato vas vabim k sodelovanju tudi v naprej. Sporočite nam vaše ideje, načrte, prošnje, zahteve, pohvale, kritike ... Z veseljem jih bomo preučili in jih poskušali tudi uresničiti.

Želim vam prijetne in ne prevroče počitniške in dopustniške dni.

Milan Gabrovec, prof.
vaš župan

O AKTUALNIH INVESTICIJAH V NAŠI OBČINI

Gradnja odprtega igrišča v Novi vasi pri Markovcih

V mesecu maju je Občina Markovci podpisala pogodbo za izgradnjo zunanjega igrišča v Novi vasi pri Markovcih. Kot najugodnejši ponudnik je bil izbran izvajalec del ASFALTI PTUJ d.o.o., Žnidaričevo nabrežje 13, 2250 Ptuj. Vrednost pogodbenih del vključno z DDV znaša 59.932,28 EUR. Izgradnja igrišča je v teku, dela bodo končana predvidoma v tem mesecu. Novo igrišče nastaja južno od večnamenske dvorane. Utrjena asfaltna površina bo namenjena za igranje rokometu, »malega« nogometa in košarke. Plato bo služil tudi za preostale prireditve na prostem.

Obvestilo o poteku projekta »Izgradnja kolesarske steze Ptuj–Markovci–Gorišnica«

Projekt izgradnje kolesarske steze ob glavni cesti G1-2, Ptuj–Markovci–Gorišnica, je na področju pridobivanja zemljišč nekoliko zastal. Aktivnosti za realizacijo projekta se kljub temu nadaljujejo. Občine se kljub nestrinjanju posameznih lastnikov zemljišč projektu izgradnje kolesarske steze ne nameravajo odreči. Časa za usklajevanje s posameznimi lastniki zemljišč, ki pogodbe o pridobitvi zemljišča niso podpisali, ni več oz. je terminski plan že presežen, zato je občina primorana sprožiti postopek razlastitve zemljišč. Občina Markovci bo v kratkem izvedla javno naročilo za izbiro izvajalca gradbenih del, in sicer za celoten »Sklop 3«, ki zajema odsek kolesarske steze na območju Mestne Občine Ptuj, Občine Markovci in Občine Gorišnica.

PROJEKTI, SOFINANCIRANI S STRANI LAS-A:

Nova pridobitev ob Športnem parku Zabovci

Posamezniki so že preizkušali svoje sposobnosti na novonastalem poligonu za kolesarje in rolkanje (PUMPTRACK), ki je bil pred kratkim zgrajen ob Športnem parku Zabovci. Vredno je omeniti, da je v poligon vgrajenih 43 ton asfalta, ki je ročno vgrajen in oblikovan v grbine.

Gre za manjši poligon z izrazitimi klančinami, zato ga kljub svoji majhnosti ni podcenjevati. Opozorilo še posebej velja za tiste, ki se prvič podajo na tovrsten

poligon. Izbrani izvajalec del, ki je eden redkih v tem delu Evrope za tovrstno gradnjo, je »ZAVOD ALIANSA«. Gre za skupino posameznikov, združenih v zavod, ki se rekreativno ukvarjajo z rolkanjem in tovrstnim kolesarstvom, zato so jim izkušnje pri izgradnji poligonov v pomoč. Vsem uporabnikom poligona želimo veliko užitkov, predvsem pa varno kolesarjenje oz. rolkanje. Potrebno je opozoriti, da se morajo uporabniki držati varnostnih ukrepov, ki so zapisani na tabli pred poligonom. Trenutno je park brez razsvetljave, zato je rekreacija možna le ob dnevni svetlobi. V prihodnje namerava Občina Markovci poligon osvetliti za potrebe nočne vožnje. Projekt je sofinanciran s strani LAS-a.

Nova pridobitev za ljubitelje vodnih športov

Med zadnjimi pridobitvami so trije čolni, namenjeni spustu po večjih ali manjših »brzicah« vodnega toka (rafte). Dobavljeni rafti so primerni za spust po strugi reke Drave. Vsi čolni so dobavljeni z vso varnostno opremo (čelade, reševalni jopiči, vrvi ...) in prikolico za prevoz. Posamezni čoln sprejme osem oseb. Čolni so deponirani v prostorih PGD Markovci. Celotna vrednost investicije vključno z DDV je 19.582,22 €. Projekt je sofinanciran s strani LAS-a.

Postavitev mobilne sanitarne enote ob postajališču za avtodome Zabovci

Občina Markovci je podpisala pogodbo za dobavo mobilne sanitarne enote za potrebe postajališča za avtodome v Zabovcih. Mobilna sanitarna enota bo opremljena s sanitarno enoto (M/Ž), ki bo namenjena tudi invalidnim osebam in s prostorom za potrebe kuhinjske umivalnice. Pogodbena vrednost za dobavo enote je 28.682,20 EUR (z DDV). Kot najugodnejši dobavitelj je bil izbran izdelovalec tovrstne opreme HOSEKRA d.o.o. iz Slovenske Bistrice. Montaža sanitarne enote je predvidena v drugi polovici meseca julija. Projekt je sofinanciran s strani LAS-a.

Odobrena sredstva za projekt »Razvijamo, povezujemo in ustvarjamo turizem«

Skupaj z občinami, združenimi v LAS Spodnje Podravje, posameznimi društvi in podjetniki smo prejeli odločbo o odobritvi sredstev v skupni višini 159.880,20 €. Gre za projekt razvoja turizma. Občina Markovci v tem projektu sodeluje v manjšem obsegu, in sicer na področju promocije turizma. Je ena od dejavnejših na področju inovativnosti na tem območju.

Pričetek gradnje obrtne cone – IV. faza

Te dni poteka še letošnje zadnje spravilo žita iz 2,3 h kmetijskih zemljišč, nato pa se bo zemljišča predalo namenu industrije oz. podjetništva. Gre za območje, predvideno širitvi obrtne cone Novi Jork – IV. faza, in sicer vzhodno od obstoječe cone, kjer se nahaja objekt družbe Vitiva d.d. Pogodba za izvedbo del je bila že podpisana, vendar bo izvajalec del s pričetkom izgradnje počakal do spravila pridelka. Izvajalec del je Cestno podjetje Ptuj d.d. Pogodbena vrednost del je 428.771,45 EUR (z DDV). Dela bodo končana predvidoma do konca meseca avgusta, pridobitev uporabnega dovoljenja pa se pričakuje v mesecu septembru. Nato bodo komunalno opremljene parcele predane v uporabo novim lastnikom, ki so bili izbrani v okviru postopka javnega zbiranja ponudb.

POZIV LASTNIKOM KMETIJSKIH ZEMLJIŠČ

Lastnike kmetijskih zemljišč na komasiranem območju Markovci – jug (južno od distribucijskega kanala HE Formin, na območju k.o. Bukovci in k.o. Stojnci, vabimo k podpisu neobvezujoče pristopne izjave za izvedbo namakalnega sistema na komasiranem območju Markovci – jug. Občina Markovci je že leta 2014 pričela s postopkom pridobivanja soglasij za izvedbo namakalnega sistema, kasneje še leta 2017, a obakrat neuspešno. Zahteva sofinancerja, Ministrstva za gozdarstvo

in kmetijstvo, je, da je za uvedbo postopka pridobljeno soglasje lastnikov zemljišč minimalno s 68 % površine predvidenega območja za namakanje. Obakrat nam tolikšnega deleža soglasij lastnikov zemljišč ni uspelo pridobiti. Ker se ponovno pričakuje razpis za sofinanciranje namakalnih sistemov, prosimo vse zainteresirane k podpisu neobvezujoče pristopne izjave. Zainteresirani naj posredujejo vlogo na e-naslov tajnistvo@markovci.si ali pokličejo na telefonsko številko 02/788 88 81, kjer bodo lahko tudi ustno podali svoje podatke. Zraven osebnih podatkov ob vlogi je potrebno navesti parcelno številko kmetijskega zemljišča, ki ga želijo oskrbeti z vodo.

B. Z., občinska uprava

Občina Markovci – prostovoljstvu prijazna občina

Foto: OM
Občina Markovci spodbuja razvoj prostovoljstva v lokalnem okolju

Čas epidemije je pokazal, da so močno vezivo naše lokalne skupnosti prostovoljci. Za sistematično spodbujanje prostovoljstva in zagotavljanje podpore delovanju prostovoljskih organizacij, soustvarjanje pozitivne družbene vrednosti prostovoljstva v lokalni skupnosti in promocijo prostovoljstva z lastnim zgledom vodstev občin je na Slovesni dan prostovoljstva, 18. maja 2021, naziv Prostovoljstvu prijazna občina ponovno potrdilo 25 slovenskih občin. Za aktivno spodbujanje prostovoljstva občanov in podporo delovanju prostovoljcev in prostovoljskih organizacij je naziv Prostovoljstvu prijazno mesto prvič pridobilo 11 občin.

Slovenska filantropija je Občini Markovci podelila naziv Prostovoljstvu prijazna občina 2021. Naša občina je naziv pridobila za spodbujanje razvoja prostovoljstva v lokalnem okolju, za podporo delovanju prostovoljskih organizacij, pomoč pri promoviranju in informiranju o prostovoljskih programih in ker občina še posebej podpira prostovoljske programe, ki rešujejo stiske občanov.

V. H. M.

Avtor: Marko Kunčnik

Ker smeh ni greh: **Pumptrack v Zabovcih**

PROSIMO, DARUJTE KRI!

RKS — OZ PTUJ in OO — RK MARKOVCI vas vljudo vabita na krvodajalsko akcijo, ki bo potekala:

V ENOTI ZA TRANSFUZIJSKO DEJAVNOST PTUJ

V ČETRTEK, 19. 8. 2021, od 7. - 12. ure.

PROSIMO, POKLIČITE IN SE NAROČITE NA DAROVANJE KRVII!

Vsak dan med delovniki od 7. do 15. ure na tel.:

051/615-124

Krvodajalcem se zahvaljujemo za odziv, razumevanje ter upoštevanje vseh preventivnih zaščitnih ukrepov.

www.daruj-kri.si
BREZPLAČNA OBJAVA

RAZPIS ZA PODELITEV PRIZNANJ SVETA OBMOČNE IZPOSTAVE JSKD PTUJ ZA LETO 2021

Javni sklad za kulturne dejavnosti, Območna izpostava Ptuj, objavlja razpis za podelitev priznanj Sveta Območne izpostave JSKD Ptuj za leto 2021, in sicer za področje ljubiteljske kulture. Rok za oddajo predlogov je **13. september 2021**. Besedilo razpisa in obrazcev najdete na spletni strani Občine Markovci.

PROJEKT "POSLUŠAMO, NE OBSOJAMO, POMAGAMO" - DRUŠTVO SOS TELEFON ZA ŽENSKE IN OTROKE - ŽRTVE NASILJA

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA DELO, DRUŽINO,
SOCIALNE ZADEVE IN ENAKE MOŽNOSTI

V Društvu SOS telefon za ženske in otroke - žrtve nasilja so s 1. 1. 2021 pričeli z izvajanjem projekta z naslovom »Poslušamo, ne obsojamo, pomagamo – SOS za žrtve nasilja v družini 24 ur na dan (SOS 24/7)«, ki ga financira Evropska unija iz sredstev Evropskega socialnega sklada. S projektom želijo približati dostopnost in dosegljivost programov za ženske in otroke, žrtve nasilja, predvsem najbolj ranljivim skupinam ter hkrati informirati in ozaveščati strokovno in širšo javnost.

V okviru projekta so vzpostavili: 24-urno brezplačno telefonsko linijo 080 11 55, svetovanje po elektronski pošti na drustvo-sos@drustvo-sos.si, pravno svetovanje po telefonu in preko elektronske pošte in telefonsko svetovanje kriminalistke.

Sprejem minimaturantov in naj učencev

Mini maturanti skupine Sončki z vzgojiteljico Polonco Strelec Čuš in pomočnico Brigito Hiržin

»Trije korenjaki, trije veseli vandročki so torbice vzeli in prvič v šolo šli ...»

Tudi naši bodoči prvošolci bodo jeseni prvič prestopili prag osnovne šole. Slovo od vrtca je bilo letos drugačno kot pretekla leta, vendar enako pomembno in čustveno – tako za otroke kot za starše in vzgojiteljice. Letos se

je od vrtca poslovilo kar 54 otrok. Tradicionalni dan mini maturantov je bil v petek, 11. junija 2021. V dopoldanskem času so se udeležili sprejema pri gospodu županu Milanu Gabrovcu, ki jim je zaželel vesele počitnice in jim pripravil majhno presenečenje. Pred občinsko stavbo so nas pričakali starši, stari starši, prijatelji in nam iz srca zaploskali.

Mini maturanti skupine Smeški (+ 6 otrok iz skupine Balončki) z vzgojiteljicama Natašo Pišek in Janjo Pongrac ter pomočnicama Anjo Ljubic in Jasno Šilak

Mini maturanti so se s pesmijo poslovili tudi od otrok, prijateljev in vzgojiteljic v vrtcu.

Vsem bodočim prvošolcem želimo prijetne počitnice in vse dobro ter uspešno na novi poti, vrtec pa naj vam ostane v lepem spominu.

Čas, v katerem živimo, prinaša veli-

ko sprememb. Pogumno stopajte v ta svet tudi vi. Koraki nikoli ne bodo pretežki, če jim boste sledili s srcem, zaupanjem in vizijo uspeha.

Sonja Ambrož Zelenik, pomočnica
ravnatelja vrtca

V sredo, 23. junija, tik pred zaključkom šolskega leta, je župan Milan Gabrovec v poročni dvorani občinske stavbe sprejel še najuspešnejše učence Osnovne šole Markovci. Sprejem je potekal v dveh delih: ob 9. uri za učence 3. in 4. razredov, ob 10.30 pa za učence 6., 7., 8. in 9. razredov. Učenci 5. razredov so bili te dni v šoli v naravi, zato so jim bile nagrade podeljene naknadno. Župan je čestital vsem navzočim za njihov trud in osvojene uspehe ter jim zaželel prijetne in dolge počitnice. Ob tej priložnosti se je ravnatelj osnovne šole, mag. Ivan Štrafela, zahvalil Občini Markovci za odlično sodelovanje in si takšnega zaželel tudi v bodoče. Mladi so se nato preselili v podstrešne prostore občinske stavbe, kjer so bili prijetno pogoščeni.

ADR

Foto: ADR
Mladi so prisluhnili županovemu nagovoru in čestitki.

»Znanje je modrost, ki povsod išče svojega lastnika.«

Naj učenci 3. in 4. razredov (5. razred je na dan sprejema užival v šoli v naravi)

Naj učenci 6., 7., 8. in 9. razredov

Slovenska bakla na poti od Raven na Koroškem do Tokia

Z rojstvom Slovenske bakle z vrojeno jekleno voljo na Ravnah na Koroškem v četrtek, 22. aprila 2021, se je njeno potovanje pričelo.

Pod okriljem Urške Žolnir Jugovar bo obiskala prav vseh 212 slovenskih občin in se povezala z zamejskimi kraji v Italiji, Avstriji in na Madžarskem ter Hrvaškem. 23. julija 2021 bo sklenila prvi del poti z vrnitvijo na Koroško. S prebujeno jekleno voljo in opolnomočena s pozitivno energijo vseh nosilcev bakle in njenih navijačev bo navdihovala Olimpijsko repre-

zentanco Slovenije Tokio 2020 v njihovih predstavah in prizadevanjih za osvajanje vrhunskih dosežkov na 32. olimpijskih igrah nove dobe. S potovanjem bakle želimo širiti vrednote olimpizma, povezovati ljudi, prebujati jekleno voljo in navdihovati.

»Šport mi je veliko vzel, a še več dal. Predvsem vztrajnost. Vedno so me učili, da beseda »ne morem« ne obstaja, to, da se nečesa ne da narediti. Čisto vse se da, je pa res, da si moraš za to prizadevati in tako miselnost tudi ohranjati.« Urška

Žolnir Jugovar, ambasadorka Slovenske bakle in zlata olimpijka.

Tudi v Markovcih so se odločili za skupinski tek po kraju. Pred sedežem občine je zbrane nagovoril župan Milan Gabrovce, ki je bil tudi prvi nosilec bakle, sledili pa so mu njegovi sokrajani. Tempo je bil hiter, krog okoli Markovcev je bil sončni pripeki navkljub končan celo pred načrtovano uro. Med dvema ducatoma tekačev, ki so si med tekom izmenjevali baklo, so ob koncu mnogi še opravili obvezno fotografranje z baklo in sledilo je slovo

od čudovito urejenega kraja na Ptujskem polju, kjer se bohoti farna cerkev Sv. Marka, po kateri je seveda kraj tudi dobil ime.

Šport je upanje. Vedno znova nas povezuje in dokazuje, da zmoremo. Naš cilj: vključiti čim več mladih športnikov, vrhunskih športnikov in športnih navdušencev kot nosilce plamenice. Vsak korak šteje. Skupaj ustvarjamo mozaik vseslovenskega olimpizma. Imamo olimpijske sanje. Uresničujmo jih skupaj!

Povzeto po: <https://bakla.olympic.si/>

(Do)živimo v Pomurju & Podravju

Foto: arhiv društva

V času razglašene epidemije v RS smo v Turističnem društvu Občine Markovci prenehali z izvajanjem skupinskih programov. Ker pa se zavedamo pomena ohranjanja zdravja, telesnega in psihičnega počutja naših članov v času izolacije, bomo vse aktivnosti nadaljevali, ko nam bo to omogočeno.

V mesecu maju smo s strani televizije AS iz Murske Sobote in SIP TV dobili vabilo za sodelovanje pri turistični predstavitvi (DO)ŽIVIMO V POMURJU & PODRAVJU, ki je potekalo 19. 6. 2021 v Ljubljani na Pogačarjevem trgu. Povabilu smo se odzvali, saj smo hoteli občino Markovci kar najbolje predstaviti in promovirati preko medijski kanalov in socialnih omrežij po Sloveniji, preko katerih želimo potencialnim obiskovalkam in obiskovalcem predstaviti in približati turistične destinacije z namigi ter jih povabiti na izlet ali preživljanje

dopusta pri nas (bodisi z avtomobilom, kolesom ali peš).

K sodelovanju smo povabili še Čebelarstvo društvo Markovci, katerega člani so se z veseljem odzvali in predstavili svoje čebelje produkte. Pridružili so se nam tudi mladi fantje s harmonikami iz Kulturnega društva Modras, ki so s svojo igrivostjo in poskočnimi skladbami popestrili program prireditve. Pridružil se nam je podžupan Franc Kostanjevec. Predstavili smo se z našim tradicionalnim praženim krompirjem, ki je kar hitro zmanjkal na stojnici. Pridne ženske roke so pripravile obložene kruhke – doma pečen kruh, namazan z zaseko, z rezino mesa iz túnke in tudi lúka. Župan Milan Gabrovec je priskrbel županovo vino. S seboj smo imeli spominke in tiskovine – promocijske kataloge. Prireditev je potekala dopoldne pod vodstvom moderatorja, ki je

skozi program predstavil vse prisotne. Kljub peklenski vročini smo zelo lepo in uspešno predstavili občino Markovci, kar je bilo razvidno iz odzivov obiskovalcev na stojnici. Hvala vsem prisotnim članom TD občine Markovci, saj je vsak posameznik pripomogel k promociji.

Na poti domov smo se ustavili v občini Domžale – v Jamarskem domu smo si privoščili zasluženšno pozno kosilo, nato pa nas je čakal ogled muzeja in Železne jame. Turistični vodnik nam je opisal zgodovino teh krajev in najdb podzemnih jam, ki jih je tu naokoli zelo veliko.

Polni lepih spominov in doživetega smo se odpravili proti domu v upanju, da nismo bilo neuspešni pri promociji občine in da bodo v našo občino prihajali novi gostje – popotniki, željni spoznavati našo kulturo in običaje.

Kljub vsemu lepemu nas je zmotilo naslednje: zelo radi se pohvalimo, koliko društev in organizacij deluje v naši občini. Ko smo iskali partnerje za ta dogodek, smo imeli veliko težav, da smo organizirali glasbeno zasedbo, ki je popestrila naš nastop. Nekatera društva so celo obljubila sodelovanje, nato pa zadnji čas odpovedala! To seveda ni vzoren odnos sodelovanja med društvi. V TD smo pripravljeni sodelovati z vsemi društvi in veselimo se vsakega sodelovanja, še posebej, ko vsi skupno predstavljamo občino Markovci. Še enkrat zahvala g. Vidoviču iz KD Modras in g. Petroviču iz Čebelarskega društva Markovci, ki sta besedo držala in nam pomagala pri izvedbi te predstavitve.

Sonja Erlač, TD Občine Markovci

Od krofov in korantov do podjetja, ki podpira vesoljsko industrijo

Konec maja smo lahko na Radiu Slovenija v rubriki naPOTki spremljali predstavitev naše občine Markovci avtorja Marka Rozmana. Oddaja skuša predstaviti raznolike koščke Slovenije: »Nastavimo navigacijo na (ne)znane koordinate in se z napotki opremo za pot po Sloveniji.« V oddaji so z besedo sodelovali župan Milan Gabrovec, predsednik Turističnega društva Občine Markovci Franc Brodnjak, etnolog Matjaž Mlinarič, vodja kopjašev Marko Forštnerič, predsednica Društva podeželskih žena Občine Markovci Slavica Vincek in direktor podjetja Reseda Damjan Habjanec. Oddaja je na voljo na spletni strani <https://radioprvi.rtvsl.si/>.

V besedi pogledajmo, kdo smo Mar-

kovci in njeni ljudje: Občina Markovci je znana po bogati dediščini pustnih šeg in navad.

Občina Markovci leži na ravninskem delu spodnjega Ptujkega polja, predvsem na levem bregu reke Drave, na desnem bregu pa je področje krajinskega parka Šturmovci. V teh krajih so se ohranili številni prastari običaji, zlasti tisti, v katerih magična bitja preganjajo zimo in napovedujejo pomlad. Ime Markovci so v svet ponesli številni predpustni in pustni običaji ter izvirni pustni liki. V markovski občinski stavbi je na ogled tudi zbirka tamkajšnjih pustnih likov.

V Markovcih so zelo znani tudi kopjaši. To sicer niso tradicionalne pustne maske, pomembno vlogo imajo na po-

Foto: MR

rokah, ko zabavajo ženina in nevesto in skrbijo za dobro voljo. Poročnemu sprevodu dajejo poseben slavnostni pečat ter v obred vnašajo veliko veselja in poskočnega plesnega ritma.

Prebivalci Markovcev so znani po tem, da radi sodelujejo v različnih društvih in dejavno oblikujejo kulturno in družabno življenje svojega območja. Nekateri so včlanjeni v kar tri ali štiri društva. Kogar pot zanese v te štajerske kraje, ne bo odšel ne žejen ne lačen. Markovčani so znani sladokusci in gostoljubni ljudje. Značilna jed pustnega časa so že od nekdaj tudi kvašeni in krhki flancati, nujna pustna sladica

pa so seveda še pustni krofi oziroma krapčiči. V občini vsako leto pripravijo tradicionalno ocenjevanje pustnih krofov. Slavica Vincek, tudi predsednica Društva podeželskih žena Markovci, je za svoje jedi prejela že devet nazivov Naj krof leta in tri Znake kakovosti na Dobrotah slovenskih kmetij na Ptuj.

Gospa Vincek rade volje razkrije tudi sestavine, ki pripeljejo do okusnega krofa:

"½ kg mehke moke, 3 rumenjaki, 5 dag sladkorja v prahu, 5 dag margarine ali masla, 3 žlice ruma, 3 dl mleka (približno), 3–4 dag kvasa, sol, limonina lupina."

Od kulinarike pa še k industrijski coni, ki se v občini prav lepo razvija. V njej najdemo tudi podjetje Reseda. Primarna dejavnost podjetja, ki ga vodi Damjan Habjanec, je obdelava kovin CNC, proizvodnja in kompleksna montaža kovinskih izdelkov. Med njihovimi kupci so tudi podjetja iz evropske vesoljske industrije, za katera izdelujejo dele in komponente za vakuumске črpalke, ki se uporabljajo za krmilne siste-

me satelitov in vesoljskih simulatorjev na Zemlji. Primerljiv proizvod lahko danes izdelajo samo še štiri druga podjetja na svetovni ravni. (Marko Rozman)

Zahvaljujemo se avtorju oddaje, da je nastavljal navigacijo tudi do Markovcev in tako po radijskih valovih širom po Sloveniji prenesel slikovit opis naše občine.

ADR

Kresna pesem iz grl markovskih deklet

Foto: Zvezdana Novakovič
Članice KUD-a Markovski zvon so kot kresnice sodelovale v kulturnem delu podelitve Delove nagrade za roman leta - kresnikov

V sredo, 23. junija 2021, so na Rožniku s poletnim venčkom "okronali" prejemnika letošnje kresnikove nagrade.

Med nominiranci za najboljši slovenski roman leta so bili Mirana Likar, Borut Kraševac, Gašper Kralj, Vincenc Gotthard in Feri Lainšček. Petčlanska žirija je prestižno nagrado podelila romanu Agn, Boruta Kraševca.

Po zgledu belokranjske tradicije je na podelitvi gorel kres, pri katerem so nepogrešljive kresnice. To so dekleta, ki so sicer hodila od hiše do hiše in prepevala. V Beli krajini se je ohra-

nila navada petja kresnic na kresni večer. V njihovo vlogo smo se letos postavile članice KUD-a Markovski zvon: Nika Rožanc, Ajda Šterbal, Lucija Janžekovič, Eva Kostanjevec, Angelika Lajh in Eva Kokot. Najprej smo zapele uvodno pesem v slovesnost, ob koncu pa s pesmijo pospremile zmagovalca do kresa in tudi ob ognju z glasovi pričarale mistično vzdušje.

V veliko čast nam je bilo biti del tako velikega dogodka, ki ga že od leta 1991 organizira časnik Delo.

Eva Kokot

Optimizem v vrstah KZ Glasis

Leto 2021 smo člani Komornega zbora Glasis pričeli s precej več optimizma, kot smo zaključili leto prej.

Po nemirnem in negotovem lanskem letu, ko smo z vajami, nastopi in našim delom, morali zaradi razmer pod prisililo večkrat prekiniti, na odru žal nismo stali niti enkrat, smo takoj januarja s strani JSKD Ptuj dobili povabilo, da za spletno prireditev ob Slovenskem kulturnem prazniku na daljavo posnamemo slovensko himno. Sledilo je povabilo organizatorjev, da zapojemo na prireditvi Ključ do odličnosti, ki je od nas zahtevala okrnjeno zasedbo do deset pevcev. Naš dirigent Ernest Kokot jih je izbral osem, ki so skupaj z Darjo Švajger in ob spremljavi Roka Goloba odlično nastopili s priredbo skladbe Moja dežela. Prireditev je potekala 11. marca 2021 na Ljubljanskem gradu. Zadnji

teden v mesecu aprilu smo ob vedno boljši epidemiološki sliki, ob spremljanju razmer in po mnenju stroke, ki jo imamo tudi v naših vrstah, ločeno začeli z vajami. Forma se je stopnjevala in ko so razmere dopuščale, smo na vajah zapeli skupaj, vseh 24 pevcev. Delali smo, kot znamo – na polno, brez popuščanja. Kljub težkim časom smo v zboru ostali vsi. Tudi to je jasni pokazatelj, kakšno veličino ima v naših življenjih kultura petja. Neprecenljivo. Veselimo se novih izzivov, nastopov in tekmovanj, zato z optimizmom zremo naprej. Po dobrih dveh mesecih smo konec meseca junija, z zborovskim piknikom kratko sezono zaključili in pričeli s počitnicami.

Z delom nadaljujemo septembra. Želimo si, da bi trajalo ...

Martina Horvat

Foto: arhiv KZ Glasis
Okrnjena zasedba KZ Glasis je sodelovala na prireditvi Ključ do odličnosti na Ljubljanskem gradu.

Na pot duhovništva pospremili Simona Lamprehta

Foto: arhiv društva
Markovski cerkveni pevci so že tretjič zapeli na mašniškem posvečenju v mariborski stolnici.

»Novomašnik, bod' pozdravljen!« je odmevalo po stolnici svetega Janeza Krstnika v Mariboru, ko je gospod Simon Lampreht prejel mašniško posvečenje. Pevci cerkvenega pevskega zbora Sveti Marko smo bili povabljeni k spremljanju slovesnosti, ki je potekala 27. junija. Na povabilo smo se z veseljem odzvali in se na slovesno mašo po dolgem času s trudom pripravili.

Naše petje je izvrstno vodila zboro-

vodkinja Alenka Domanjko Rožanc, na veličastnih orglah pa nas je spremljal Mitja Kostanjevec.

Novomašniku, ki prihaja iz Župnije Svečina pri Zgornji Kungoti, je zakrament mašniškega posvečenja podelil gospod nadškof Alojzij Cvikl, ki ga je na pot duhovništva pospremil s spodbudnimi besedami. Ravno tako je bilo teden dni kasneje, na prvo julijsko nedeljo, ko je Simon Lampreht v domači

župniji pel novo mašo. In ker dober glas seže v deveto vas, so tudi na tej veliki slovesnosti sodelovali člani našega društva: video sekcija Akcija! je posnela celotno svečanost, fotografinja Kaja Kristovič je ujela trenutke pomembnega dogajanja, Mitja Kostanjevec je skrbel za ozvočenje, ansambel Sanjski muzikanti, naši domači glasbeniki, pa so poskrbeli za dogajanje v šotoru.

Gospod Simon, v čast nam je bilo polepšati Vaš dan in vas občudovati, ko ste si s ponosom nadeli mašni plašč. Veselimo se naših bodočih srečanj in vam želimo obilo Božjega blagoslova na vaši poti!

Lea Roškar

Delovna markovska ekipa na "pramiciji" v Zgornji Svečini.

Slovenija kvačka - tudi v Markovcih

212 občin – 212 kvačkaric – ena Slovenija - ena občina – ena kvačkarica – en grb

Foto: osebni arhiv
Nevenka Božičko iz Stojncev bo zastopala našo občino in kvačkala markovski grb.

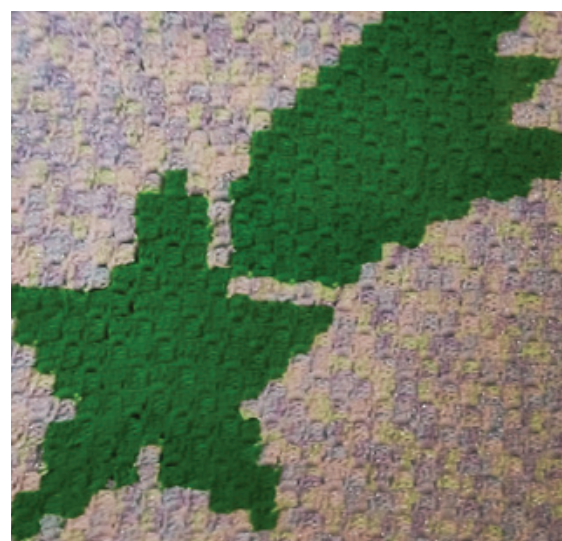
Kvačkarice Slovenije so združile svoje spretnosti obračanja magične palčke in s prejo kreirajo največji Slovenski kvačkarski izziv. Združilo se bo 212 kvačkaric, ki bodo kvačkale vsaka svoj grb občine, iz katere prihajajo. Za to bo vsaka predvidela 2,5 kilogramov preje, za delo pa bo porabljenih 21.200 ur dela.

Od kod ideja? Jadranka Smiljič je rekorderka v maratonu neprestanega kvačkanja. Prvi Guinnessov rekord v kvačkanju v Sloveniji je potekal v Slo-

venj Gradcu, kjer je Smiljičeva nakvačkala grb tega mesta. Je velika ljubiteljica kvačkanja, vedno nasmejana in velikega srca. Medse je povabila ambasadorke kvačkanja, da se pridružijo pri največjem izzivu kvačkanja do sedaj. Skupaj bodo torej kvačkale 212 grbov za vse občine Slovenije. Dogodek poteka pod častnim pokroviteljstvom predsednika Republike Slovenije Boruta Pahorja.

Grb naše občine Markovci predstavlja modri ščit, ki ga žitni klas horizontalno deli v dva dela. V zgornjem delu je rumeni lev, simbol evangelista Marka, po katerem se imenuje vas Markovci in v kateri je cerkev sv. Marka, v spodnjem delu pa korantova glava, najbolj znan etnografski lik naše korantove dežele. Naš grb bo ustvarila Nevenka Božičko iz Stojncev, ki se je pogumno odločila za kvačkarski izziv. Nevenka je stara 36 let in mamica treh otrok. Že od rojstva jo spremlja bolezen nog, zato jo spremlja 80-odstotna invalidnost. Kar ji ne dopuščajo noge, nadomestijo roke. Plete že od 10. leta starosti, kvačkati pa je pričela pri 25 letih. Raje plete, saj, kot pravi, nastane mehkejši izdelek. Svojim otrokom je napeletla že mnogo različnih kosov oblačil. V tem uživa, zato komaj čaka, da septembra pričnejo z veliko vseslovensko akcijo kvačkanja.

ADR

Nevenkini izdelki

Majske župnijske slovesnosti

Po sproščenih ukrepih so tudi cerkvene slovesnosti dobile zeleno luč. V naši župniji je letos slovesnost svete birmе bila v soboto, 22. maja. Birmo je 70 birmancem podelil mariborski nadškof Alojzij Cvikel. Dan kasneje, v nedeljo, 23. maja, so svoj dan praznovali tretješolci - letošnji prvoobhajanci. Bilo jih je 35. Prva tri veroučna leta in še posebej na ta dan so jih pripravljali domači župnik ter katehistinji Darja in Sabina.

V nedeljo, 4. julija, je sveta maša bila darovana tudi letošnjim in lanskim zakonskim jubilarantom v zahvalo za 5, 10, 15 ... let skupnega zakonskega življenja.

Zbralo se je 14 parov, ki so ponovili poročne zaobljube in po maši bili pogoščeni v župnijski dvorani. Postala je že navada, da jih pred cerkvijo pripeljejo s konjsko vprego. Tudi letos ni bilo nič drugače.

Pretekla nedelja je bila prav tako praznična, saj je domači župnik Janez Maučec, ki je našo župnijo vodi že 26. leto, praznoval 60. rojstni dan. Trdnega zdravja, milosti in obilo božjega blagoslova smo mu zaželeli!

ADR

Prvoobhajanci 3. a razreda

Prvoobhajanci 3. b razreda

Birmanci 8. a razreda

Birmanci 8. b razreda

Birmanci 9. a razreda

Birmanci 9. b razreda

Fotografije sta prispevali Kaja Kristovič (KAISSA) in Klara Tement.

Letošnji in lanski zakonski jubilaranti

Dva para sta med jubilaranti bila zlatoporočenca: zakonca Strelec iz Nove vasi pri Markovcih ter zakonca Kodrič iz Zabovcev

Sanje nekega starčka

Pred šestdesetimi leti sem se napotil v svet. Nisem bil sam. S sabo sem vzel spomine na dom, na sosede, prijatelje in na reko Dravo. Bili so moja najljubša sopotnica; bili so kot zdravilo, ki sem ga lahko vzel iz nahrbtnika, ko nisem mogel več prenašati bolečine. Na obrazu se je prikazal nasmeh, pot je postala lažja in korak bolj prožen. Ko se je moja življenjska pot bližala koncu, sem se odločil: »Dovolj je! Nič več ne bom blodil po svetu in nič več me ne bo zeblo na tujem. Domov grem! Domov! Spet bo tako, kakor je bilo nekoč. Z domačimi bomo sedeli našo staro hrastovo mizo, s sosedi si bomo delili kruh – takrat pa, ko bom žalosten in sam, se bom zatekel k reki Dravi. Sprejela in potolažila me je tedaj, ko so umolknila ljudje.«

Danes pa...

... sem jo spet potreboval. Upal sem, da bo vse, kakor je bilo nekoč: bosih nog bom stekel po stezici med njivami, nato čez cvetoče travnike, potem pa po pravkar pokošenem »lesu« in že se bo pred mano zalesketalo v soncu »naše jezerce.« Kakšno razočaranje! Nekdanje stezice je ogradila človeška sebičnost, cvetoče travnike so požrli traktorji. S časom so postajale stezice iz mladosti ožje in še ožje, vse dokler se niso izgubile med visoko travo in vse bolj gostim grmičevjem. V srce se mi je polagoma prikradla zlovešča slutnja in moj korak je postajal težji in težji. Med navlako sodobnega sveta so oči zaman iskale svetle pomnike iz otroštva: »Kdo mi je ukradel jezerce, v katerem sem čofotal kor otrok? Kje je bistra reka, ki me je ohladila po žetvi pšenice? Kam je izginila mivka, na kateri sem spoznal strast prve ljubezni?« sem se spraševal ter korak za korakom iskal koščke svojega otroštva. Pa jih nisem našel. Nisem jih mogel najti. Prekrila jih je smrdeča usedlina človeške grabežljivosti in neumnosti. Grobarji narave in nekdanjih človeških vrednot so nekoč najlepše naravno kopališče iznakazili v smrdečo mlakužo, poraslo s trstičjem in zasuto s komunalnimi odpadki ter poginulimi živalmi. Prav pred mojim nosom je ležala crknjena

Foto: osebni arhiv

svinja. Črvi so razžirali njeno telo, obletavali so jo celi roji muh in neznosen smrad se je širil po okolici. Najraje bi zajokal v gnevu, zaklel od jeze, pa nisem mogel. Samo nos sem si zatisnil, stisnil zobe in poskušal zatreti bolečino v sebi. Ni mi uspelo; ne takrat in ne pozneje, vse do danes ne morem pozabiti, še vedno smrdi in še vedno meboli.

»Naše jezerce« danes

Sedel sem na prepereli štor ob robu mlake, potopil obraz med dlani in se zatekel v deželo spominov.

Bilo je pred skoraj sedemdesetimi leti. Pravkar smo poželi veliko njivo pšenice. Vroče opoldansko sonce je neizmerno pripekalo. Potne kaplje so curkoma lile po zgaranih obrazih. Takrat pa je stric Peter vpregel v veliki lojtrski voz našo staro Lindo in že smo zdrveli proti reki Dravi – najlepšemu in najbolj obiskanemu kopališču daleč naokrog. Takoj smo se prepustili razvajanju. Tete so hladile ob izlivu bistrega potočka (na Vajdovem), ki je napajal jezero, strici so veselo zaplavali v prijetno topli vodi, mi otroci pa smo prikazovali svoje umetniže v skokih v vodo s skakalnic različnih oblik in dimenzij, ki smo ji zgradili vzdolž obale (na Gregovem). Pogumnejši so dokazovali svoj pogum s skoki iz improviziranega ziplina, ki smo ga speljali iz orjaške topole, ki se je zgrinjala nad kopališče. Najmlajši so veselo čofotali v prijetno toplem otroškem bazenčku le nekaj metrov vstran. Šolo plavanja smo izvajali v mirni, dolgi in široki laguni (na Plaščovem) pred izlivom v pravo strugo Drave, ki je poganjala mlinska kolesa dve sto metrov niže. Preplavali so jo lahko samo najbolj izurjeni in najbolj pogumni plavalci, saj je skoraj dve sto metrov široka in izredno deroča reka terjala veliko življenj. Vsi obiskovalci pa smo še posebej uživali takrat, ko smo se zakopali v vročo mivko na široki plaži, ki se je razprostirala vzdolž kopališč.

»Naše jezerce« nekoč

Nenadoma pa me vzdrami iz sanjarjenja zlovešče krakanje vran, ki so se gostile ob razpadajočem truplu odvrženega prašiča. Nehote sem planil med nje ter tulil in krili z rokami, kot da bi hotel za vedno pregnati iz sebe podobo znakažene sedanjosti. »Ne! Ne, ne boste naju uničili. Ne boste!« Dobro vem, da sem samo majhen kamenček med kolesji

Foto: osebni arhiv

sodobnega časa, zato ne morem zaustaviti brezobzirnega mletja moralnih vrednot v sedanji družbi. Ne, ne morem! Pa še nevarno je. Sem pač čudak! Pa vendar, prijatelji, ne smemo dopustiti, da lakomnost ljudi tako brezvestno uničuje vrednote, ki so nas nekoč in bi nas morale tudi danes bogatiti in osrečevati. Naša reka umira! Narava umira! Človek v nas umira ... Vem, sam ne morem vrniti življenja reki Dravi. Toda nekaj moram vendarle narediti zaradi spominov, iz hvaležnost, zaradi odgovornosti, predvsem pa zaradi želje, da bi bili tudi naši otroci tako srečni v naročju narave in spoznali vrednost iskrenega prijateljevega objema. S skupnimi močmi in z močno voljo bomo prav gotovo dosegli postavljene cilje, kajti – kjer je volja je tudi pot, ki nas pripelje k cilju!

Ivan Laura

Žetev na star način

Žito je skupno ime za kulturne rastline s klasi in spadajo v družino trav. Človek jih je s selekcijo skozi leta vzgojil v tako imenovana krušna žita, ki jih v veliki meri uporabljamo za prehrano ljudi in živali: pšenica, žito-rž, oves, ječmen, proso (tritikala je križanec med žitom in pšenico) pa tudi ajda, pa čeprav po botanični razvrstitvi ne spada v razred trav. Ko dozori, je te rastline potrebno požeti. Marsikje so ohranili način tega spravlja še na star način (Prvenci, Polenšak ter še kje). Obujajo spomin na te čase in mlajši generaciji pokažejo, kako se je tem stvarjem streglo nekoč. Pri spravilu je prvi na vrsti ječmen, sledita nekako istočasno pšenica in žito, potem oves in proso ter kot zadnja ajda.

Nekje konec junija ali v začetku julija, odvisno od zrelosti zrnja, so ženske zavzele njive in s srpi žele žitne bilke, jih povezale v snope, ki so jih običajno na njivi postavili v RASTAVE, da se je zrnje v klasju sušilo, ali pa so jih odpeljali domov v PARMO, kjer je čakalo na mlatev. Žetev se je sčasoma modernizirala. Sprva so moški s kosami kosili in ženske samo pobirale in vezale snope, potem so se pojavile kosilnice s konj-

sko vprego, ki so tudi vezale požeto snopje, nato pa še BCS motorne kosilnice, ki so kosile-žele in vezale snopje. Kombajni danes predstavljajo tehnologijo, kjer odpadejo vsa opravila, ki so bila vezana na žetev v starih časih.

Snopje pšenice, ki je pristalo v PARMI, so na GUMNI omlatili s CEPMI, z REDOSI so zrnje očistili predvsem slame in nato z vejalnikom oz. BINTMLINOM še plev in shranitev v kašče. Ker pa je bilo na podeželju veliko streh kritih s slamo, so žito stopali na sodih oz. POLOVNJAKIH. Da je slama ostala čim manj poškodovana, so jo nato lepo skozi velik glavnik prečesali ter imeli za pokrivanje slamnatih streh in ti svežnji slame so se imenovali ŠKOPI ali PODRAJČNIKI. Ker je slama bila dolga, so jo uporabljali za vezanje snopja pri žetvi in tudi za vezanje koruznice v snope, vezanje trsja v gorici pa tudi za vezanje butar za podkurit – PUŠELJCEV. Tudi SEJAČE so bile spletene iz žitne slame (pletene košara ledvične oblike, ki so jo uporabljali pri setvi).

Potem so se pojavile tako imenovane TREŠMAŠINE, ki so jo običajno poganjali štirje moški, in sicer na vsaki strani po dva in še dva para v rezervi,

da so se lahko menjavali. Tu je bilo potrebno snopje razvezati in vstavljati v mlatilnico. Nekdo je bil zadolžen, da odstranjuje slamo, iz katere se je običajno naredila ali kopica ali pa so jo spravili v PARMO in jo uporabljali za nastiljanje. V kolikor je pozimi zmanjkovalo FOJTRA, so slamo in koruzna stebila oz. KORUZNICO s SLAMOREZNICO narezali na manjšo dolžino in jo skupaj h krmi mešali za hrano predvsem kravam. Nekdo drug je z redosom presejeval zrnje in ga s tem v grobem očistil, na fino pa so ga očistili z vejalnikom – BINTMLINOM. Sčasoma so nekateri večji kmetje imeli tako imenovani GEPL (naprava, kjer z vprego živali, ki hodijo v krogu, in preko prenosa poganjajo stroje in naprave), s katerim so poganjali mlatilnico in takoj so odpadli štirje možakarji, ki so bili nekoliko prej kot pogonsko sredstvo, vendar so vsa prej opisana opravila še vedno ostala. Z naslednjo posodobitvijo je živalski pogon zamenjal parni pogonski stroj, traktorski pogon in elektromotor, tudi tukaj so vsa zgoraj pisana opravila še ostala.

Nato so se pojavile premične-prevozne mlatilnice, ki so prišle tudi na

njivo in za pogon uporabljale parni stroj, kasneje traktorski pogon in nato že elektromotor, kjer so imeli elektriko. Delo je bilo precej lažje in tudi hitrejše, saj je odpadlo čiščenje zrnja, ki ga je stroj očiščenega že vsipaval v nastavljene vreče. Pri vseh opisanih postopkih je bil stranski produkt slama in v kolikor so mlatili-mašinili na njivi, jo je bilo potrebno spraviti domov – če so jo uporabili kot steljo živalim, kjer so nekateri delali KOPIČE ali pa spravili v parmo in so jo uporabljali za nastiljanje živalim.

Zadnji univerzalni pripomoček za žetev je KOMBAJN. Ta ne rabi drugega kot traktorsko prikolico, na katero vsakega toliko časa odloži zrnje, ki se mu nabira v njegovi notranjosti-silosu. Zrnje se v večini primerov iz našega območja znajde v silosih kmečkega mlina KOROŠEC v Zabovcih, od koder potrošniki dobimo moko in druge mlevske produkte.

Ignac Habjanič

Zgodbe z naših podstrešij

Prevozi nekoč, davno tega

Ročni »vozek« s kripo za vožnjo svinjske krme ali otroka na polje

Težko si je danes predstavljati življenje brez elektrike, brez pipe, iz katere priteče pitna voda, le s studencem, brez prhanja in kopanja ter z zunanjim straniščem na štrbunk. To včasih ni bilo nič čudnega, saj so dedki in babice pa seveda prababice in pradedki tako živeli. Kopali so se pozimi le za večje praznike (božič, velika noč), ko se je prinesla lesena kad v hišo in segrela voda na štedilniku. Kad se je napolnila le enkrat

Ta velik »gumi voz« s kravo in konjem

Gumi voz s kravjo vprego - na polje gredo vlačiti

in je bila namenjena vsem pri hiši.

Majhen zelenjavni vrt na dvorišču pred hišo. Vsak dan sproti se je odrezala solata, odstrla vejica peteršilja za juho, mlada čebula in česen sta bila poslastica. Odrezati svežo zelenjavo tik pred serviranjem je najbolj zdrava oblika

Kareta« - ročni vozek za prevoz krme

zaužitja vitaminov. Okrasnega grmovja in okrasnih dreves niso sadili; le tisto, kar je bilo dobro in uporabno za trebuh. Jabolka, slive, hruške, slive, češnje so bile redke, maline, jagode iz gozda, napičene na steblo trave in pomešane z vrhnjem ... Naši predniki so uživali izjemno zdravo hrano. Vsega tega pomena se počasi, a vztrajno vedno bolj zavedamo. Samooskrba z zelenjavo, povrtnino, sadjem se vedno bolj vrača na naše krožnike.

Obdelava njiv je bilo težaško delo. Le kdo od vaših staršev, dedkov ali babic se kot otrok ni peljal z ročnim

»Paruč je služil za vožnjo v mesto, za vožnje »gostivanjšekov« itd.

vozekom ("garčjakom") na polje? Vsakodnevno je čakal, da so se poljska opravila končala. Seveda, če ni bil dovolj star za delo na polju. Ročni vozek se je napolnil s krompirjem, manjšimi cvetovi sončnic, perjem in travo za svinje, krave in droben krompir za kuhanje "alfe" za svinje. Na vrh so posadili otroke in ubrali pot domov.

V času, ko so bila na vrsti kmečka opravila, je pomagala vsa družina s pomočjo sosedov, sorodnikov in prijateljev. Enkrat so krompir pobirali eni, drugič drugi, in tako so z opravili vzdrževali tesne prijateljske in družinske stike. Tega nam danes manjka. Še posebej se je to odrazilo v času epidemije, ko so odpadla vsa klasična družinja.

Vsi ostali vozovi so bili bolj ali manj namenski, bodisi za prevoz krompir-

Mali voz - »garček« s košaro in kravjo vprego

ja ali sena, pa tudi za prevoz gnoja na njive. Vse je bilo v veliki meri izdelano doma, razen koles, ki so jih prepustili izdelavi kolarjem. Tudi vprege so bile sila različne, od kravje do konjske. Nič nenavadnega ni bila tudi kombinacija kravje in konjske vprege.

Paruč ima posebno vlogo. Za njegovo vleko si rabil par konj. Odgovor, kdo je imel paruč, je torej na dlani - večji/bogatejši kmetje. Za običajna kmečka opravila je bil nepotreben in kot takega si ga je res le malokdo sploh lahko privoščil. Enako vlogo so odigrale v zimskih mesecih sani za konjsko vprego. Pot do zdravnika v nujnih primerih se je začela in končala pri paruču, voznja k poroki... Telefonov seveda ni bilo, tudi reševalnih vozil ne in tako so bili paručji zelo prikladni. V vsaki vasi jih je bilo nekaj.

Dragan Mikša

Za urejenost in vsebine gradu Muretinci skrbi Društvo Baron

V društvu Baron se že vse od leta 2017 trudimo za urejenost gradu Muretinci. Urejamo okolico čistimo notranjost. Vsako leto v gradu uredimo kakšen na novo urejen in opremljen prostor. Trenutno urejamo grajsko knjižnico. Knjige nam v večini podarjajo ljudje, ki jim je mar za tiskano besedo. Zavedajo se, da bo zbirka v gradu ostala in ne bo romala za star papir. Za vse, ki ne veste, kam s knjigami, je to priložnost, da jih ohranite in nam jih podarite.

Grajske sobane smo uredili do te mere, da lahko v njih gostimo skupine, ki si želijo posebnega doživetja. Lepo urejeno dvorišče s šotorom in grajske jedilnice oddajamo za slavlja. Grajske sobane dobivajo različne vsebine, ki jih skozi vodene ogleda po gradu tudi predstavimo. V Prinčevi sobi predstavimo zgodovino gradu, zgodovino društva, prinčevanje, kurentovanje, fašenk in etnografijo. Viteška soba postreže z replikami orožja različnih srednjeveških obdobij. V tiskarni predstavimo tiskarstvo Gutenberga, Trubarja, Prešerna. Žganjekuha nam postreže z alkoholnim vretjem, pasterizacijo in destilacijo. Po grajskih hodnikih visi-

Foto: arhiv društva

jo grbi slovenskih dežel. Spoznate se lahko z grboslovjem in heraldiko. Kar nekaj sob smo opremili s pohištvom, ki so nam ga podarili okoličani: Plaščova Darinka, Ranflova Marica, Grajska Marija in Joža, Horvatov Pero, Jurkov Štef, princ Darko, dom za upokojence in še bi lahko našteval.

V poletnih mesecih ob petkih pričnemo s tematskimi večeri posvečenimi

različnim glasbenim zvrstem. V upanju, da se odpravijo omejitve, načrtujemo tudi glasbene goste. Pripravljati smo se začeli na našo največjo prireditev, ki je med večjimi v državi. Mednarodni Baronov tabor bo postregel s srednjeveškimi skupinami iz Slovenije, Hrvaške, Avstrije, Srbije in Nemčije. 4. in 5. septembra bo grajsko dvorišče gradu Muretinci in okolica polna srednjeve-

škega dogajanja. V sodelovanju z Lions klubom 11. septembra načrtujemo humanitarno prireditev.

Kljub težki situaciji v zadnjem letu se veselimo novih druženj in dogodkov na gradu Muretinci. Povabljeni vsi, da se oglasite pri nas in spoznate notranjost gradu ob dobrem druženju.

Janez Golc

Samooskrba lokalne skupnosti

OORK je v juniju končno izpeljal vsaj eno predavanje oz. srečanje po letu in pol. Dogodke, ki smo jih morali odpovedati, verjamemo, da jih bomo izpeljali v prihodnje. Gostili smo že v lanskem letu napovedanega Antona Komata. In kdo je pravzaprav Anton Komat? Je naravovarstvenik, svobodni raziskovalec, scenarist, publicist, pisatelj ... V slovenskem prostoru je poznan tudi kot sodelavec pri projektu EPK Maribor 2012 Urbane brazde, kjer so se začeli ljudi načrtno usmerjati k samooskrbi v urbanem okolju. Morda se zdi naslov malce zapleten, v resnici pa je zelo preprost in naraven. Vso njegovo pripovedovanje in dejstva, ki jih je našteval, so naša sedanja resničnost. Posebej se je to izkazalo v preteklem letu in pol. Malo gospodarstvo, kmetijstvo, obrtništvo ... je država zaprla, odprti pa so bili super-

marketi in hipermarketi. Hrana se uvaža pravzaprav iz celega sveta, ne le iz Evrope, in le malo iz našega lokalnega okolja. Odrakamo se lokalno pridelani hrani ter postajamo vedno bolj odvisni od mednarodnih trgovskih verig, ki so popolnoma podjarmljene finančnim interesom in svetovnim kapitalskim trendom. S tem izgubljam prehransko suverenost in postajamo dobesedno odvisni od totalitarnega sistema prehranske oskrbe industrijsko pridelanih živil. Hrana je preveč pomembna za življenje ljudi, da bi jo prepustili politikom, še manj pa trgovcem, ki delujejo na osnovi profita, je razpredal Komat in nadaljeval: "Biologija pozna nagon za preživetje osebkov in nagon za preživetje vrste. Oba nagona morata delovati, vendar smo ljudje ob poudarjenem individualizmu pozabili na preživetje človeš-

ke vrste. To se nam zna usodno maščevati. V desetih letih so propadle številne male kmetije. Mali kmet je temelj samooskrbe lokalne skupnosti, samooskrba je temelj prehranske varnosti vsakega naroda, prehranska varnost pa je temelj nacionalne varnosti vsakega naroda in varnosti vsake države. Narod, ki se ni sposoben prehraniti, je kratkega daha in diha. Otroci morajo dobiti biotsko najbolj kakovostno hrano, torej sonaravno in lokalno pridelano sezonsko hrano, ne pa da je kriterij najnižja cena."

Ljudje na podeželju smo v veliki meri samooskrbni, ljudje v mestih pa si želijo vrtičkov in vsaj osnovne samooskrbe. Vsekakor so nam besede Komata dale misliti. Še z večjim veseljem in ljubeznijo bomo obdelovali njive in vrtove.

Marija Prelog

Foto: Marija Prelog
Anton Komat, naravovarstvenik

O dogajanju v Prvencih

Foto: MB
Pohod članov Prosvetnega društva Prvenci-Strelci po ptujskih ulicah

Končno je prišel čas, ko smo se tudi v Prvencih lahko pričeli družiti. Delna

sproščenost je omogočila, da so lahko društva speljala letne konference ter

realizirala plane, ki so bili ključni za delovanje društev in druge takšne in drugačne aktivnosti v vasi.

Prvenski gasilci smo izvedli letno konferenco, predsednik Denis Metličar in poveljnik Franc Meško pa sta podala poročilo o opravljenem delu za preteklo leto ter predstavila operativni in gospodarski plan dela za letošnje leto. Podelila sta tudi priznanja zaslužnim gasilcem, operativcem, ter se zahvalila vsem, ki so taktično, preventivno in operativno delovali in skrbeli za požarno varnost.

Občni zbor je bil izveden tudi v Prosvetnem društvu Prvenci-Strelci. Predsednik Matej Bezjak je ob poročilu predstavil načrt dela za letošnje leto ter pozval člane-vaščane k sodelovanju na tradicionalni prvenski žetvi. V letošnjem letu je bilo že realiziranih kar ne-

kaj del in aktivnosti v društvu, ob čemer smo se držali vseh navodil zaščite pred okužbami. Na dan državnosti smo se člani-vaščani udeležili tradicionalnega pohoda, tokrat po mestu Ptuj. Pričeli smo pred hotelom Primus, nadalje pa smo si ogledali znamenitosti našega mesta, pot nas je popeljala tudi na naš prelepi ptujski grad. Za predstavitev-vodenje vseh znamenitosti po Ptuj in na gradu se je zelo potrudil naš vaščan g. Marjan Meglič. Po dobri skupni malici smo si ogledali še prostore ptujске kleti. V vasi je bil organiziran tudi piknik - srečanje sosedov z mladimi sovaščani, ki so si zgradili svoje domove v Ljubini ulici, to je v spodnjem delu vasi. Bilo je prečudovito. Hvala sosedom za dobro organizacijo in prijetno vzdušje.

Ivan Golob

Ribiči DU Markovci uvrščeni na državno prvenstvo

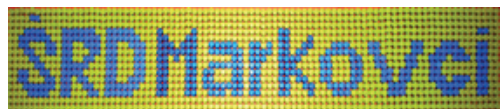

Foto: Ivan Lesjak

Ribiška ekipa DU Markovci si je v podravski ribiški tekmovalni ligi po uspešnih nastopih, ki jim je botrovala tudi ribiška sreča, zagotovila možnost

tekmovalja za prvaka Slovenije v kategoriji upokojencev. Med enakovrednimi tekmeci med DU Ptuj, DU Breg-Ptuj, DU Budina-Brstje in DU Grajena so namreč zasedli prvo mesto. Za ekipo so nastopali ribiči, ki so sicer člani ŠRD Markovci: Franc BROMŠE, kot kapetan, ki je tudi njihov duhovni vodja, Dušan HORVAT, Ivan LESJAK, Stanko PETROVIČ in kot rezerva Viktor SLAMERŠAK. Franc BROMŠE pravi: »Če malo pobrskamo po preteklosti, pridemo do podatka, da smo bili markovski upokojenci že dvakrat državni prvaki, enkrat drugi, dvakrat tretji in sedaj ponovno prvaki. Ekipi bi se ob tej priliki zahvalil za požrtvovalnost na tekmah in tudi ribiški sreči, ki je bila očitno na naši strani.« Anton MAJERČIČ, predsednik DU Markovci: »V tej korona dobi, ko je bilo malo aktivnosti in malo druženja med članstvom, smo seveda veseli uspeha ekipe in ponosni na njihovo uvrstitev in jim želimo uspešen nastop tudi na državnem prvenstvu.«

Lep ribiški pozdrav DOBER PRIJEM

Ignac Habjanič

Spominska ribiška tekma

Leto je naokoli in ribiči ribiško ribolovnega aktiva pri športnem društvu Zabovci smo 12. junija organizirali spominsko ribiško tekmo in obudili spomin na svoje pokojne članke: Janeza JANŽELA – DŽERIJA, Martina POPOŠKA, Ignaca TEKMECA in Viktorja REBERNIKA. Spominske tekme se je udeležilo 16 tekmovalcev, ki so s pokojniki svoj čas prijateljevali in skupaj lovili ribe. Ob pozdravnem nagovoru predsednika sekcije Mirana LJUBECA je delegacija odpeljala sveče in šopek cvetja prvo imenovanim, drugo imenovanim pa so to storili že dan prej. Po žrebanju tekmovalnih števil in odhodu na tekmovalna mesta se je ob 8. 30 začelo zares. Tekmovalcem je bil dan na razpolago triurni termin, da pokažejo svoje znanje, uspešnost in pa tudi naklonje-

nost ribiške sreče.

Po triurnem bolj ali pa manj uspešnem učenju plavanja črvov je rezultat sledeč: 3. mesto: Ivan LESJAK, 2. mesto: Miran ZOREC in zmagovalec memorijala 2021: Martin BEDRAČ, ki pravi: »Zadovoljen sem z zmago in na ta način sem najlepše obeležil spomin na pokojne ribiške prijatelje.«

Iskrene čestitke dobitnikom pokalov, vsem ostalim pa hvala za sodelovanje in več sreče prihodnjič.

Predsednik ribiške sekcije Miran LJUBEC: »Hvala vsem ribičem, ki so s svojo prisotnostjo počastili in obudili spomin na svoje ribiške prijatelje in obenem hvala vsem svojcem pokojnih ribičev, ki so kakorkoli sodelovali pri tej spominski slovesnosti.«

Ignac Habjanič

Foto: Srdan Mohorič
Zmagovalci letošnjega ribiškega memorijala v Zabovcih (od leve proti desni): Miran Zorec, Martin Bedrač in Ivan Lesjak

V prvenskem ribniku ulovljen som velikan

Foto: MK
Viktor Slameršak s svojim ulovom.

Pred dobrim mesecem sem se po naključju ali bolje rečeno iz radovednosti odpravil v prvenski ribnik, kjer sem bil priča ribolovu na soma. V idiličnem okolju ni bilo potrebno dolgo čakati, ko je predsednik ŠRD Markovci Viktor Slameršak iz vode potegnil pravega, pravcatega soma-velikana. Som je v dolžino meril neverjetnih 193 cm in tehtal skoraj 53 kg! Vsi prisotni smo ob ulovu bili zelo navdušeni, še največ navdušenja pa je, razumljivo, pokazal predsednik ŠRD Markovci, ki mu je uspel neponovljiv podvig. Po njegovih besedah se v prvenskem ribniku nahaja še veliko podobnih orjakov, ki so nedvomno velika motivacija vsakemu ribiču.

Marko Kunčnik

Foto: osebni arhiv
Tudi Bukovčan David Veršič se je nedavno razveselil svojega ulova. Prav tako je ujel soma, ki je tehtal 40 kg in meril 170 cm. »Kdor vztraja, tudi dočaka svoje,« pravi David.

RD Žejne ribice Draženci: ŠRD Markovci

Ribiči RD Žejnih ribic iz Dražencev so na tradicionalni vsakoletni ribiški tekmi v draženski jami gostili stare ribiške prijatelje iz ŠRD Markovci. To je bilo v soboto, 15. maja, na dan, ko goduje sv. Zofija, ki je v svojem slogu in zvesta tradiciji bolj ali manj skozi vso tekmo zalivala tekmovalce. Ekipi sta nastopili s trinajstčlansko zasedbo in po štiriurnem vedrenju pod ribiškimi marelami je rezultat pokazal, da so gostje zmagovalci, ekipa iz Dražencev pa je dosegla drugo mesto.

Sv. Zofija na koledarju nastopi takoj za ledenimi možmi, ki godujejo 12., 13. in 14. maja (Pankracij, Servacij in Bonifacij). Na ta dan rado dežuje, zato so ji ljudje po ljudskem izročilu nadeli ime »mokra« Zofka. Ljudski pregovor pravi, da če ZOFKA ZEMLJE NE POŠKROPI, VREME POLETI PRIDA NI. Omenjena svetnica je bila krščanska mučenica v Rimu ter umrla 15. maja leta 120. Morda še ta zanimivost: ime ZOFIJA izhaja iz grške besede, ki pomeni modrost.

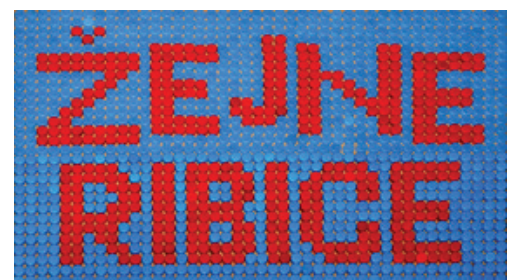

Foto: IH

Predsednik ŠRD Markovci Viktor SLAMERŠAK: »Vse, razen vremena, je bilo na zavidljivi ravni. Gostiteljem hvala za gostoljubje. Naš cilj je bil zmagati, kar nam je tudi uspelo in srečamo se na povratnem srečanju v Prvencih v mesecu juliju.«

Predsednik RD Žejne ribice Draženci: »Tako pač je, kjer se aktivnosti odvijajo v naravi pod milim nebom, sicer pa so pogoji bili za obe ekipi enako moteči. Ker ni v naši moči, da bi urejali vreme, smo kot gostoljubni domačini prepustili zmago gostom.«

Ignac Habjanič

24. srečanje zbirateljev gasilskih eksponatov

Letošnje 24. srečanje zbirateljev gasilskih eksponatov je potekalo v gasilskem domu v Stojncih. Istočasno je društvo opravilo 5. redni zbor članov. Na srečanju se je zbralo 31 članov, v svoje vrste pa smo sprejeli tudi tri nove. V našem društvu imamo tudi tri člane, ki prihajajo iz sosednje republike Hrvaške. Zbor članov je potekal v sproščenem vzdušju in pripravah na naslednje srečanje, ko bomo zabeležili prvih pet let delovanja in izvedli redne volitve. Ni pa izključeno še eno srečanje v letošnjem letu, saj bo PGD Žalec praznovalo 150-letnico in nas že vabijo, da bi z našo prisotnostjo obogatili ta praznik. V načrtu dela imamo tudi ekskurzijo z namenom ogleda enega izmed gasilskih muzejev v naši neposredni okolici.

Janez Liponik

Foto: arhiv društva
Skupinska fotografija srečanja v Stojncih

»Načrtujemo košnjo in srečanje konjenikov«

Leto, v katerem je korona zaustavila prireditve in druženja, se je tudi za Konjeniško društvo Nova vas pri Markovcih spremenilo. Ni bilo srečanj, konjeniških iger, voženj z vpregami ali oldtajmerji.

V spomladanskem času smo organizirali čistilno oz. delovno akcijo in očistili travnik po lanskem neurju, ki ga že več kot 20 let kosimo na star način v Šturmovcu.

12. 6. smo z upoštevanjem določenih ukrepov organizirali košnjo na stari

način pri naših članih Milanu Koledniku in Jožetu Cimermanu. Zbrani so kosili z ročno koso, BCS in traktorski kosilnicami. Najmlajši kosec z BCS kosilnico je bil 14-letni Jernej Veršič. Po končanem delu je sledila obilna pogostitev konjeniškega društva in družine Cimerman v "šumi". Domov grede so člani BCS tima pokosili tudi travnik družine Prelog iz Markovcev.

Naslednji dan, 13. 6., smo se s traktorji in kosilnicami udeležili košnje ob občinskem prazniku v Dornavi. 16. 6. 2021 so nas na svoji šestdnevni vožnji po Sloveniji z obiskom počastili oldtajmerji iz Komenke, takoj naslednji dan pa še osem članov društva oldtajmer "Abraham" iz Šalovcev v Prekmurju. Oboje smo pogostili z jedajo in pi-

jačo, se dogovorili za nadaljnja sodelovanja ter sklenili nova poznanstva.

Konec julija oz. v začetku avgusta načrtujemo košnjo na stari način v Šturmovcu in srečanje konjenikov, traktoristov, starodobne in novodobne mahanizacije v čast sv. Izidorju. Želimo vam prijetno doživete dopustniške dni.

Konjeniški pozdrav!

Anton Kekec, predsednik Konjeniškega društva Nova vas pri Markovcih

Foto: arhiv društva
Člani pogrešajo vsakoletno košnjo trave na star način, a verjamejo, da bodo v avgustu lahko tudi to nadomestili.

**POLIRANJE VOZIL
OBNOVA ŽAROMETOV
PRIPRAVA VOZIL ZA PRODAJO
ZAŠČITA LAKA**

**Avtonega FINESA
Bukovci**

DEJAN OROVIČ S.P.
040 33 88 10

**GLOBINSKO
ČIŠČENJE VOZIL,
SEDEŽNIH GARNITUR
IN TALNIH OBLOG**

Naš kotiček, unikatni izdelki
Anja Korenjak s.p.
Stojnci 20 e, 2281 Markovci
www.naskoticek.si

Na enem mestu poiščite izvirno darilo ob rojstvu otroka, praznovanju rojstnega dneva, za krst, poroko ali za vse druge priložnosti.

Optika Špeglarija se seli v MARKOVCE

od 5.7.2021
nadaljujemo svojo
zgodbo na novem
naslovu v
Markovcih 33
zraven bara
"Pri oračih"!

Obiščite nas
in izkoristite
otviritvene
popuste!

Urška Vinček s.p.
Markovci 33, 2281 Markovci
Tel.: 030 460 650

*Servis gospodinjskih
aparatur, elektronskih
naprav in TV/LCD*

*Ljubo Jurič s.p.
Borovci 56b
2281 Markovci
Tel.: 041-631-571*

ZAF

TV

MARKOVCI

- fotografiranje, snemanje, ozvočenje ali organizacijo dogodka (tudi z dronom!)
- najem dvorane
- digitalizacija starih VHS kaset
- računalniško izobraževanje
- digitalno oblikovanje tiskovin
- izdelava oglasov

GREGOR ZMAZEK, S.P.
 MARKOVCI 44, 2281 MARKOVCI
 040 632 919
info@zaftv.eu | www.zaftv.eu

DVODNEVNA ŠOLA V NARAVI NA RUŠKI KOČI

Učenci 2. razredov smo se v torek, 22. 6. 2021, z avtobusom odpeljali novim dogodivščinam naproti. Udeležili smo se dvodnevne šole v naravi v Ruški koči na Pohorju. Pohorje privablja mnoge obiskovalce čez vse leto, pozimi s številnimi smučišči, poleti z dišečimi gozdovi in s številnimi planinskimi stezami. Z zanimanjem in navdušenjem smo dva dni raziskovali tamkajšnjo okolico in se z različnimi aktivnostmi naučili veliko novega. Učenci so bili razporejeni v osmih sobah. Vsaka soba si je že pred odhodom izbrala svoje ime, ki je predstavljalo njihovo skupino.

GOZDNE VILINKE (Ana, Lara, Tjaša, Iva, Lana)

Ko smo prispeli, smo dali takoj nahrbtnike na rame in že smo šli na sprehod. V sobi spim s sošolkami. Šli smo na dolg pohod. Imam se zelo fino. Gospod Miro nam je razkazal okolico Ruše koč.

BISERNA SRCA (Neža, Evelin, Zala, Julija, Ajda)

Ko je padla noč, smo šli gledat, če so nam škrti kaj prinesli in res, pustili so nam bonbone. Zvečer smo imeli super žurko. Bil je super izlet. Čarovnik Grega je sošolko Laro oblekel v čarovnika. S čarovnikom smo peli smešne pesmi.

MAVRICE (Ajda, Nuša, Zoja, Lana, Lia)

Prvi dan smo iz lesa delali škratove hišice. Obiskal nas je čarovnik Grega. Igrali smo se z žogami. Šli smo na pohod. Najboljše so mi bile sobe.

LETEČI KONJI (Tinka, Živa, Eva, Brina)

Škratoma smo zgradili hišice. Škrati so nam prinesli bonbone. Šli smo na najvišji hrib. Postali smo pravi planinci. Čarovnik je pričaral, da rumene rute ni bilo več.

LETEČA DRUŠČINA SUPER LEPIH BESED (Bastjan, Jan, Tian, Vid Florijan, Luka, Nejc, Lovro)

Na Arehu nas je obiskal čarovnik. Čarovnik je bil čuden in zelo zabaven. Kosila in ostali obroki so bili dobri. Sobe so bile lepe. Presenečeni smo bili, ker smo imeli v sobi televizijo. Zvečer je bila žurka.

GOZDNE RAKETE (Jurij, Žan, Luka, Jakob, Jaka, Gašper)

Na sprehodu smo se zabavali. Bili smo v sobi 101. Imeli smo se lepo. V sobah je bilo zabavno. Na avtobusu smo se zabavali.

SVET NARAVE (Tai, Žiga, Florjan, Jaka, Gal, Stepan, David)

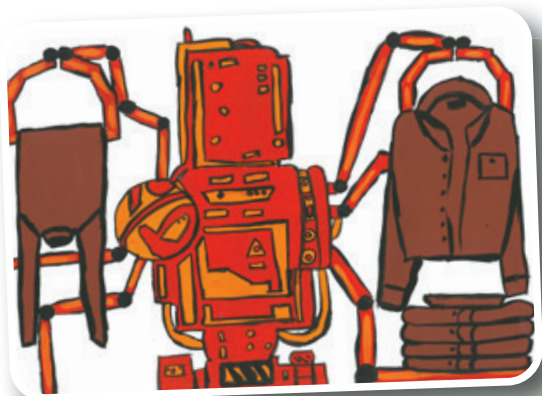
Dobili smo bonbone od škrate. Bili smo na Žigartovem vrhu, ki je visok 1346 metrov. Zbudili smo se z zobno pasto na obrazu. Prespali smo eno noč. S svetilkami smo v temi iskali škratove stopinje.

FRENDI (Enej, Val, Niko, Mateo, Teo, Jakob)

Šli smo na Žigartov vrh. Ponoči smo šli gledat škratovih hišk. Zunaj smo se igrali. Iskali smo škratove stopinje. Bili smo v cerkvi.

Bilo je zelo poučno in zabavno, zato nam bo šola v naravi ostala v lepem spominu in se je bomo z nasmehom spominjali tudi v prihodnje. Skupaj smo preživeli dva dogodivščin polna dneva, v najboljši učilnici – učilnici v naravi. Vsa pohvala velja učencem, ki so v teh dveh dnevih pokazali, da znajo biti igrivi, kreativni ter hkrati odgovorni.

Učiteljice spremljevalke (Darja, Vesna, Brigita in Tina)

Ajda Mlinarič, Fantastična dediščina

Naša Zemlja v letu 2030 - Žana Tomažič

Liza Jakomini Kristovič 7b- Fantastična dediščina - lik. natečaj

Sodelovanje na likovnem natečaju Fantastična dediščina, nekaj likovnih del poslali tudi na Japonsko

»Ob zaključku likovnega natečaja Fantastična dediščina se je pred mano vrstilo 127 čudovitih, pa tudi idejno in likovno zelo raznolikih del, ki so vsaka na svoj ustvarjalni način razkrivala vašo domišljijско perspektivo. Raznolikost likovnih rešitev dokazuje, da je dediščina izredno zanimiva snov za poustvarjanje in uporabo tudi v sodobnosti.«

Tako je zapisala ga. Anja Cizel, univ. dipl. etnologinja in kulturna antropologinja, univ. dipl. umetnostna zgodovinarica, magistrica etnologije in kulturne antropologije, mlada raziskovalka na ZRC SAZU, ki si je ogledala vsa prispela dela natečaja, ki je sicer potekal pod okriljem JSKD Ljubljana.

Prejemniki priznanj so bili razvrščeni v štiri starostne kategorije (razredna stopnja, predmetna stopnja, mladi, odrasli). Iz vsake kategorije je en učenec prejel priznanje (4 priznanja).

Iz vseh kategorij skupaj se je v ožji izbor uvrstilo samo še 17 del, katerih avtorji so na podlagi idejne izvirnosti ali likovne kvalitete izdelka prejeli pohvale. Med njimi so 4 osnovne šole (OŠ Prežihovega Voranca Ljubljana, OŠ Toma Brejca Kamnik, OŠ Vič in OŠ Markovci - Liza Jakomini Kristovič iz 7.b razreda). Čestitke Lizi!

Po razpisu mednarodnega likovnega natečaja na temo Svet v letu 2030 pa smo na Japonsko poslali nekaj likovnih del naših učenk. Razpis natečaja je bil že v lanskem šolskem letu, vendar so ga zaradi Covid 19 podaljšali. Po daljšem času smo bili obveščeni, da so bila dela prejeta. Ana, Mia, Jana in Žana so avtorice letošnjih del. Čestitamo k njihovi ustvarjalnosti!

Olga Zorko

Neža Meglič, 7. r., Med bilkami - v sklopu 9. male likovne kolonije Haloze 2021

Ana Ertl, 9. r., Svet v letu 2030 (likovni natečaj Japonska)

Mia Pernat, 8. b., Svet v letu 2030 (likovni natečaj Japonska)

Jana Strmšek, 6. a., Svet v letu 2030 (likovni natečaj Japonska)

Tia Veršič Horvat, 9. a, logotip projekta Mleko nekoč in danes 1. b

BODOČI PRVOŠOLCI PRVIČ V ŠOLI

Sprejem bodočih prvošolčkov je za našo šolo vedno poseben dogodek. Tokrat smo zaradi ukrepov pripravili sprejem v dveh dneh, 15. in 16. junija 2021. Prvošolčki so na igriv in zanimiv način predstavili delo, ki jih čaka v prvem razredu. Skozi šolske predmete so jih popeljali s plesom, petjem, deklamacijami in igro. Po nastopu so spoznali bodoče učiteljice, ki so jim pokazale novo učno okolje. S krajšo aktivnostjo so jim prikazale delček šolskega vsakdana, ob kateri so bodoči prvošolčki z veseljem sodelovali. Komaj čakamo, da se v jeseni vidimo v prvem razredu.

Sedanje in bodoče učiteljice v 1. razredu

Sodelovanje na Dnevih evropske kulturne dediščine (DEKD) in Tednu kulturne dediščine (TKD) 2021

V želji spodbujati nacionalno kulinariko in gastronomijo, podpirati lokalno samooskrbo in poudariti edinstveno kulinarčno kulturo ter pomen prehrane za zdravje smo se v okviru razširjenega programa Zdrava prehrana in prehranjevanje pridružili Dnevom evropske kulturne dediščine ter Tednu kulturne dediščine. Na razpisano temo »Dober tek!« smo se prijavi s projektom Domače mleko nekoč in danes. Izvajamo ga že od začetka meseca marca in ga širimo tudi na likovno, glasbeno, literarno ter računalniško področje.

Projekt je zavezan medpredmetnemu in medgeneracijskemu sodelovanju na širši lokalni in medregijski ravni. Razdeljen je v tri sklope – v raziskovalnega, ustvarjalnega in predstavitvenega. Učenci s pomočjo družinskih spominov, obiska partnerskih kmetij in literature spoznava zgodovino življenja na kmetijah. Seznanjajo se s tradicionalnimi postopki molže in s pripravo mlečnih izdelkov ter jedi iz domačega mleka. Skozi kulinarčno in umetniško ustvarjanje utrjujejo ter ohranjajo spomin na slovensko gastronomsko kulturno dediščino.

Zaključni predstavitveni dogodek projekta bo potekal v mesecu septembru v avli OŠ Markovci in bo v primeru dobre epidemiološke slike dostopen javnosti. V nasprotnem primeru bomo poskrbeli za virtualni prenos dogodka.

Olga Zorko

Nuša Žnidarič, 5. a, priprava mlečnega močnika v šoli

Pečena mlečna kaša z bananami

Lina Kostanjevec, 6. r., pripravljena jed - mlečni riž in mlečni zdrob

Prelito kislo mleko v culo

Ajda Mlinarič, 9. r., Molža

Vita Žgeč, 7. b

DAN NA BRADAVIČARKI

Dan na Bradavičarki je zelo naporen. A je kljub temu zabavno.

Pouk se začne ob isti uri kot na bunkeljski šoli, torej ob 8:30. Prvo uro smo danes imeli rastlinoslovje, ki ga uči profesorica Ochrowt. Imamo pa ga trikrat na teden v rastlinjaku za gradom. Pri rastlinoslovju se učimo, kako skrbeti za vse čudne rastline in gobe ter za kaj se uporabljajo. Drugo uro pa smo imeli uro urokov. Imel nas je profesor Colibri, ki je bil tako majhen, da je moral stati na kupu knjig, če je hotel videti preko katedra. Tretjo uro pa smo imeli uro obramb proti mračnimi silami. Učil nas je profesor Smottan. Vendar se je izkazalo, da se od njega ne bomo kaj dosti naučili. Njegova učilnica je močno smrdela po česnu, s katerim je očitno hotel preprečiti ponoven obisk vampirja, ki ga je srečal v Romuniji. Po tretji uri, ki se je končala ob 11:05, pa smo imeli malico. Danes je malica bila zelo slaba tako, da ne bom niti preveč govorila o njej. Na malici se vedno družim z Harryjem, Ronom in Hermione. Bilo je zelo zabavno. Po malici pa smo spet imeli še 3 ure urokov. Bilo je zelo naporno in me je že precej bolela glava. Ko smo končali s poukom, smo imeli kosilo. Spet sem se družila s Harryjem, Ronom in Hermione. Zelo smo se najedli. Zato smo takoj po kosilu odšli v svoje sobe. Jaz si delim sobo s Hermionie. Da sva se odpočili, sva šli brat. Potem pa sva se šli še steklenico resnice. Bilo je zelo zabavno in zanimivo. Bolj sva se lahko spoznali skozi to igro, zato pa mi je tudi

tako zelo všeč. Po tem, ko smo si odpočili, smo šli malo raziskovat po Bradavičarki. Ker smo tukaj samo en teden, še nismo imeli toliko časa, da bi jo raziskali. Bradavičarka je od zunaj izgledala kot nekakšen veličastni grad. Noter pa kar mrgoli stvari, ljudi, živali in celo duhov. Stopnice se kar naprej premikajo in nikoli ne veš, če boš prišel tja, kamor si se namenil. Aja, pa še slike se kar naprej premikajo in hodijo ena k drugi na obisk. Včasih je kar grozljivo.

Vendar tudi, če vem toliko stvari o Bradavičarki, kot sem jih sedaj naštel, še imam vedno občutek, da v sebi skriva še veliko več. Ko smo končali z raziskovanjem po šoli, pa smo se odpravili spat. Tako smo bili izmučeni, da niti večerje nismo bili zmožni jesti.

Tako torej, tako poteka moj dan na Bradavičarki. Dogaja se še veliko zanimivih reči, vendar ne smem vsega povedati, saj je to mala čarovniška skrivnost.

Neža Meglič, 7.b**Dan na Bradavičarki**

Bradavičarka je ogromna šola sredi morja kot veliki grad. To je zelo posebna šola.

V njej smo se učili čarati. Učili so nas zelo nenavadni učitelji, ki so nas učili, kako se stopi čez steno v učilnico, ne da bi kdo opazil. Vsak dan smo čarali različne napoje in pričarali ovijalke in mesojede rastline. Pouk je potekal tako, da smo vsak dan zjutraj najprej spili čarobni napoj, ki je bil rdeče barve. Ta čarobni napoj nas je tako nasitil, da smo bili siti celi dan. V razredu

smo imeli sošolca Poltergeista Zhoprnacka, ki nam je v glavo metal koše za smeti in nas obmetaval s kosi krede. Zhoprnack je tudi vsak dan pojedel eno kredo in nam govoril, da če to poješ, imaš fotografski spomin. Mislim, da to ni bilo res. Hišniku je bilo ime Argus Filch. Imel je mačka z imenom Norris. Maček je tekal po šoli in nadziral, ali imajo vsi copate. Če je kdo bil brez copat, mu ni bilo rešitve. Maček mu je tako dolgo praskal nogavice, da je nastala luknja. V šoli smo cel dan čarali. Profesor Colibri, učitelj čaranja, nas je naučil, kako se pričara banana. Vedno, ko sem jo želel jesti, sem si jo pričaral. Profesorica McHudurra pa nam ni želela razkriti vseh svojih čarovnij. Bila je zelo stroga. Vsi smo se je bali, saj je živel v hiši brez oken in ni imela elektrike.

V tej šoli sem se naučil zelo veliko tehnik čaranja.

Jan Merc, 7.b**Srečanje skritih prijateljev**

Nekega jutra sem se zbudila zelo vesela, saj sem se veselila obiska moje babice in sestrice. Zjutraj je bilo vse tako kot je treba. Potem pa se je zgodilo nekaj neverjetnega. Prišla sem v svojo sobo in zagledala, kako se knjige svetijo na tleh moje sobe. Nisem vedela, kaj se dogaja, nato pa so se knjige Rdeča Kapica, Sneguljčica, Trnuljčica in Kdo je Vidku spletel srajčico združile. Nekaj časa sem bila brez besed, nato pa sem zaslišala glasove iz velike knjige, ki je ležala na tleh sobe. Knjigo sem vzela v roke in jo odprla, ter zagledala slike in književne

junake, ki so se pogovarjali. Nato pa sem začela brati besedilo, ki se je pojavljalo na straneh. „Joj kako dolgo sem spala, če ne bi bilo princa, bi za vedno ostala v tem globokem snu, je tarnala Trnuljčica. Misliš, da si samo ti zaspala, a misliš, da je bilo samo tebi hudo!? je kričala Sneguljčica. Prepirali sta se o različnih stvareh. Drugi člani knjig pa so ju samo gledali. Videk in Rdeča Kapica sta se po parih minutah začela pogovarjati, kako bodo prišli nazaj v svoje pravljčne knjige. Medtem ko so se med njima pletle resne teme, so palčki iz Sneguljčice čisto ponoreli. Vzklikali so: „Kako se je o zgodilo, kaj ste naredili, zakaj se slabo vedno nam zgodi?! Rdeča Kapica in Videk pa sta ugotavljala, če so to res vsi člani njihovih pravljič. Naenkrat pa se Kapica spomni: „O joj, Videk, mislim, da vem kateri član iz moje pravljičice manjka. Videk se je ves zaskrbljen obrnil k Rdeči Kapici in skupaj sta zakričala: „VOLK! Vsi so utihnili in začeli paničariti. Lovec je že nastavljal svojo pištolo, babica je začela tekati naokrog in se skoraj zaletela v drevo. Sneguljčica in Trnuljčica sta se nehali prepirati, samo objeli sta se v strahu. Videk pa je umirjal situacijo: „Ne, pomirite se volka ni med nami je pa nekje v gozdu. Vsi veste, kaj ste zagledali, preden so se pravljičice združile? „Modro svetlobo, je s trepetajočim glasom rekla Sneguljčica zaradi prejšnjega šoka. „Tako je! so vsi zavpili v en glas. Nato pa se je Rdeči Kapici nekaj posvetilo: „Že vem, vsake pravljičice je konec na koncu, torej, če pripeljemo to pravljičico do konca... „Bi se moralo spet vse spremeniti nazaj, je zaključil pametni

Lana Kunčnik, 2. a

Lynn Petek, 7. a

Utrinek s športnega dneva – 6. b

palček. „Najprej bi bilo dobro, da vidimo kakšen je naslov te pravljice, v kateri smo pristali, je pametno rekla Trnuljčica. „Naslova ni, se je zasmejala babica. „Res je, smo že pogledali! so zavpili palčki. „No če ni naslova pa se moramo samo sprehoditi skozi strani, je pametno povedal Videk. „Strani pa je dvajset! je vzkliknil lovec. „No, pa se sprehodimo, je rekel princ iz Trnuljčice. Hodili so in hodili, se smejali in skrivali pred zvermi. Sprehodili so se že skozi sedemnajst strani. Nato pa so zagledali volka, kako jih zalezuje za hrbtni. Stekli so naprej, a ker so imeli pogumnega lovca, so ga vsi samo pogledali. Lovec je vedel, kaj mora narediti. Skril se je za grm in počakal, da volk spet pride. Ostali so stekli naprej. Lovec je volka zagledal in ga ustrelil. Čeprav ga ni ubil, je stekel naprej. Ko so prišli do zadnje strani, so se ustavili. Bili so tudi malo žalostni, saj se bodo razšli. „Čakajte, če ta pravljica nima naslova, ji pa ga dajmo, je predlagala Rdeča Kapica. „Že vem, čeprav sem stara, vem, da bi bil ta naslov dober: Srečanje skritih prijateljev, je rekla babica. Vsi so se strinjali, še enkrat poslovili in odšli nazaj v svoje pravljice.

Tudi jaz sem odšla nazaj v resničen svet, ko sem prebrala to super pravljico. Odložila sem jo na polico in si jo za vedno zapomnila. POČIL JE LONEC IN PRAVLJICE JE KONEC.

Julija Skuhala, 7.b

SNEGULJČICA MALO DRUGAČE

Mačeha se odloči, da bo odpotovala h koči. Ko prispe h koči, jabolko v strup namoči.

Hitro se pomladi in si veliko sreče zaželi. Sneguljčica jabolko vzame in v dolgi spanec kane.

Tedaj pristopi palček, škrat, ki Sneguljčico imel je izmerno rad.

S čarovnijo jo zbudi in v rudnik odhiti, ker se mu že zelo mudi.

V rudniku prijatelje ima, z njimi se rad igra. Ko združijo moči, ne delajo do noči.

Odpotovala sem v deželo, ki naj imela bi omelo.

Srečam palčka, ki rad po travi tačka.

Veliko kapo ima na glavi, ki bi naj bila podobna pravi.

Pove mi celo zgodbo in me pošlje na dolgo sodbo.

Julija Zebec, 7.b

V 6. a je prišla nova sošolka Matilda

Ko se je Matilda pridružila naši šoli, je bilo vse drugače. Mi smo imeli srečo, ker se je pridružila našemu razredu.

Že prvo uro je dobila veliko pozornosti. Izvedeli smo, da je zelo pametna in pri matematiki smo ji vsi zavidali. Najbolj pa se je veselila ure zgodovine. Med odmorom je šla v šolsko knjižnico. Tam si je izposodila 5 knjig za prvošolčke. Vprašali smo jo, zakaj si je izposodila ravno te knjige, pa nam je rekla, da hoče prebrati celo knjižnico. Brala je vse vrste knjig. Pri nobeni knjigi se ni dolgočasila. Niti pri učni knjigi o abecedi in seštevanju do 10. Na ves razred je naredila dober vtis.

Matilda bi lahko do zdaj dobila že štiri pet-

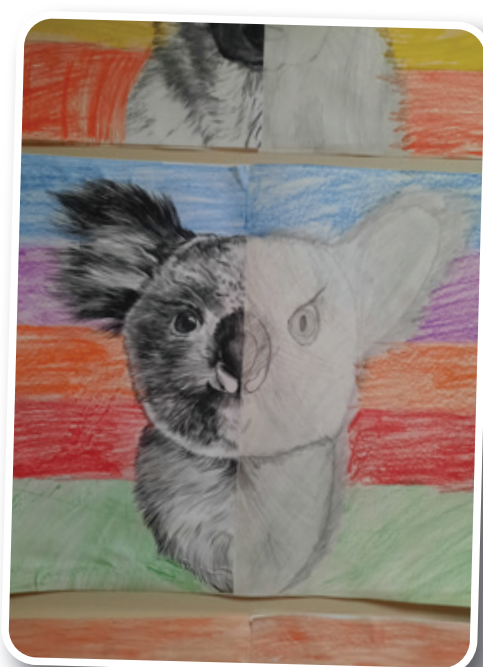
ke, prejšnji teden pa se je zgodilo, da ni. Dobila je enko. Spraševala se je, kako je prišlo do tega, potem pa je videla, da ima Luka čisto vse točke. Mislila si je, da ne bo nikoli videla nekoga, da tako goljufa. Vprašala ga je, če ji lahko vrne test, pa ji ni hotel. Povedala je učiteljici, da sta se testa zamenjala. Ker je Matilda poštena, ji ni priznala, da ju je zamenjal Luka. Dobila je nazaj svojo odlično oceno, goljufiv Luka pa je popravljal svojo enko. Verjetno je res mislil, da bo lahko vse izvedel super in brez težavic.

Odkar je Matilda tu, smo izvedeli kaj res sovraži. Sovraži svojo prejšnjo ravnateljico. Pa tudi šport. Res je, da v vsakem predmetu zelo uspešna. Tudi v športu. Ampak Matilda ga res nima rada. To je edina stvar, ki je ne izboljšaš iz samega branja knjig. Da si uspešen pri tem, je pomembna vaja. In danes je bil ravno šport na urniku. Večkrat je poskusila kaj narediti, da ji ne bi bilo treba iti k pouku športa. In danes je ugotovila, kaj mora narediti, da športa ne bo. Na začetku ure je učitelj povedal, da bomo ponavljali odbojko in košarko. In da igraš ti dve igri, potrebuješ žogo. Matilda je rekla, da se moramo znebiti vseh žog. To ni bilo lahko. Shramba, v kateri so bile žoge, je bila zaklenjena. Da bi jo odklenili, bi morali počakati učitelja. On ima ključ. A če bi ga čakali, da odklene shrambo, bi šel noter in vzel žoge. Zamotiti pa se ga ne da tako zlahka. Če se pogovarjaš z njim, kar nadaljuje z delom. Vragolije pa ga ne zamotijo tako kot bi mi hoteli. Če delamo vragolije, se zamoti toliko, da sploh ne odklene. Je pa še en način, da pridemo noter. Nad shrambo je ena odprtina, ki je visoko nad tlemi.

Če zložimo dovolj blazin na kup, bi lahko Matilda splezala nanj in s pomočjo svojih moči zvabila žoge k sebi in jih vrgla skozi okno. Točno to smo naredili. Učitelj nas ni zalotil. Je pa prišel nazaj in odklenil shrambo. Iskal je žoge, potem pa si je mislil, da so jih verjetno vzeli prvošolčki, ki imajo danes šport v razredu. Poklical nas je k njemu. Rekel je, da danes ne bo nič s košarko in odbojko. Niti nogometa se ne moremo igrati. Ker nimamo žog, ne bomo mogli delati skoraj nič. Lahko pa bi celo uro delali neke zabavne reči. Postavili smo si poligon in delali ravno to celo uro: Skakali smo od obroča do obroča, preskakovali koze, tekli od stožca do stožca in delali preval iz malega trampolina.

Bi mi verjeli, če bi rekla, da je Matilda prebrala nekje 80 knjig v 24. dneh? Jaz ne bi. Matilda je prebrala več kot to. Prebrala je 120 knjig. Ko je zaključila z našo šolsko knjižnico, si je začela izposojati knjige iz ptujske knjižnice. Obdržala je tempo in prebrala 5 knjig čisto vsak dan. Ko je prebrala mladinske romane z več kot 500 stranmi, je prebrala na dan samo 3 romane, ostalo pa je prebrala drugi dan. Uspelo ji je obdržati lepo število knjig. Vprašala sem jo, koliko knjig bi prebrala v enem letu, če bi potekalo tako dalje, pa mi je brez razmisleka odgovorila. Rekla je: "Če bi prebrala pet knjig na dan in bi prebirala knjige 365 dni, bi prebrala točno 1825 knjig". In tako se je zgodilo. Prebrala je tudi vso ptujsko knjižnico in zdaj si vsak teden gre po 35 knjig, ker je vožnja do knjižnice malo daljša.

Tia Vreš, 6.a

NAGRADNA KRIŽANKA

Spoštovani bralci,

veseli smo, da smo v uredništvo ponovno prejeli lepo število poslanih rešitev nagradne križanke. V majski številki Lista iz Markovcev smo objavili nagradno križanko, katere rešitev je bilo geslo: **PAPALLONA, NARAVNA KOZMETIKA**.

Tri srečne izžrebanke, ki bodo prejele simbolične nagrade linije naravne kozmetike, imenovane Papallona (Mateja Gabrovec), so **Branka SELINŠEK, Tadeja KUHAR** in **Jana STRMŠEK**. Iskrene čestitke! Nagrajenke nagrade prevzamete pri Mateji Gabrovec (vse podrobnosti vas čakajo na elektronski pošti).

Vabimo vas, da rešite tudi **JULIJSKO KRIŽANKO**. Tokrat nagrad ni; križanka naj služi za prijetno sprostitev v hladni senci.

								AVTOR Aleš Milošič	ZASUJE POKOJNIKA	KRATICA ZA OPOMBO	VOJAŠKI POVELJNIK	SMUČIŠČE NA POHORJU	MIK. IZREDNA LEPOTA	SRBSKO MOŠKO IME	BORIŠČE BOKSARJEV	LIST IZ MARKOVCEV	DAR	
								NAŠ USPEŠEN KOLESAR TADEJ								5. ČRKA		
																		11. ČRKA
								KIRURŠKI POSEG										
								12. ČRKA		4. RIMSKI CESAR						KRATICA ZA POLMER		
										VODENE NAPRAVE						POSODA ZA PLAZILCE		
								LUPINAST SADEŽ ZA POTICO						FRANCOSKI SLIKAR	MODEL GOLFA			
								VRTNA RASTLINA PODOBNA ČEBULI							RDEČI KRIŽ		ŠPANSKI SPOLNIK	
														MESTO KOPANJA				
								LIST IZ MARKOVCEV	BARVNA KOVINA								17. GRŠKA ČRKA	
OBLOŽEN KRUHEK	JANEZ TRDINA																	
POSEST V TUJIH DEŽELAH											DRŽAVA Z GLAVNIM MESTOM HANOJ							
ARABSKI ŽREBEC							POTOČNA RIBA											
				KMEČKI PRAZNIK														

OGLJIK		PRIPADNIK LUROV	GESLO FRANCOSKE REVOLUCIJE	KULTURNO DRUŠTVO	ŽENIN OČE	KRATICA ZA POLMER	POSMEH, PRIKRITO NORČE- VANJE	HOKEJIST ZUPANČIČ				IVAN TAVČAR			RIMSKO 2		
								POŽIVILNA PIJAČA				KRPANOVO OROŽJE			NASELJE V RUSIJI		
ELEKTRIČNI TOK										PREDMETI ZA KRASITEV							
PIJAČA ZA VSE						GLASBENA ZVRST				OZNAKA ZA LITIJ			LATVIJA			21. ČRKA	
						KOŽA KOZLIČKOV				AFRIŠKI VELETOK		ANTON MILOŠIČ	PRIJETEN VONJ				
GLAS VRANE				NAŠA DOMOVINA										ČRTNA KODA			
				DELI DNEVA										SPRIČEVALO			
DRUGI VOKAL		SADNO DREVO								PRIREDNI VEZNIK		HOTEL NA PTUJU					
		SOSEDNJA OBČINA								NEREŠLJIVO VPRAŠANJE		BISTVENA VSEBINA					
VPAD					RIMSKO 501									POŠKODBA KOSTI			
					2									HRVAŠKI PEVEC			
ČLOVEK V SOSEŠČINI MEJAK						J. AFRIŠKA REPUBLIKA				PREDLOG	ŽIVI V IGLUJU						V PREGOVORU IMA VELIKE OČI
						VRSTA MAMILA					LEŠENI OBOD SLIKE						
NASAD OKOLI HIŠE				VOZNIK LOKOMOTIVE											NAJVIŠJA KARTA		
				STISNJENA SLAMA											MARKET V MARKOVCIH		
EDEN			PEVSKI GLAS				IGOR BAVČAR			KRANJ			ZVONKO ŠTRAFELA			1.000 KG	
			DELOVNI POLNILNIK				HVALNA PESEM			AVANS, PREDUJEM		BRAZILSKO MESTO	REŠEVALNE SANI				
REKA V ČRNI GORI					... RE MI FA SO LA TI ...			POSODA ZA UMIVANJE						DVOJICA			
					DOKTOR			ENAKI ČRKI						ŽIVLJENJE- PIS			
NAŠ PISATELJ FLISER						VHODNA VRATA						MLADA KRAVICA					
						KALIJ						12. ČRKA					
																	

MALI SLOVARČEK
PLEJ – ŠVEDSKA GLASBENA SKUPINA, EAN – LINEARNA ČRTNA KODA NA ARTIKLIH, LID – KOŽA KOZLIČKOV, SVETLI – IME VEČ NASELJENIH KRAJEV V RUSIJI, RENIOR – FRANCOSKI IMPRESIONISTIČNI SLIKAR (AUGUSTE) (vir fotografije: PGD Markovci@facebook)

NAGRADNI SUDOKU

V majski številki ste bralke in bralci reševali tudi sudoku in rešitve poslali v uredništvo. Nagrade (tri vrednostne bone za 20 €, 20 € in 30 €) podarja **Trgovina Njegač d.o.o. iz Bukovcev**. Srečni izžrebanci so: **Daniel VRTAČNIK (20 €), Slavica KUHAR (20 €) in Janko KOSEC (30 €)**. Čestitamo! Nagrade prevzamete na sedežu podjetja Trgovine Njegač v Bukovcih.

Boštjan Noč: »Enostavno lepo je biti čebelar – slovenski čebelar«

www.czs.si

Čebelarstva zveza Slovenije
Brdo pri Lukovici 8
1225 Lukovica
tel: (01) 729 6100
faks: (01) 729 6132

V Sloveniji čebelarstvo sodi med pomembnejše kmetijske panoge z dolgoletno tradicijo. Pred več kot 230 leti je znanje čebelarstva svetu predstavil Anton Janša (1734–1773), ki je bil prvi učitelj čebelarstva na cesarskem Dunaju.

V Sloveniji imamo več kot 11.000 čebelarjev, ki čebelarijo z več kot 205.000 čebeljimi družinami. Čebelji pridelki, pridelani v Sloveniji, so izjemni in so plod marljivosti čebel, čistega okolja in velikega znanja čebelarjev. Slovenija je izvorna dežela kranjske čebele, ki jo odlikujejo mirnost, delavnost in odlična orientacija. Velik del zaslug za nesporno kakovost slovenskega čebelarstva in izjemnih čebeljih pridelkov gre Čebelarstvu Slovenije (ČZS), ki vključuje več kot 200 čebelarskih društev s preko 8.000 čebelarji in je strokovna organizacija, katere eden glavnih ciljev je načrtovanje kmetijske politike na področju čebelarstva. Zadnjih 14 let je njen predsednik Boštjan Noč. Številne uspešne zgodbe na področju čebelarstva so plod njegovega delovanja na ČZS. Na poti

od ideje do izvedbe je običajno veliko ovir, a zgodbe ČZS so uspešne predvsem zaradi vizij, predanosti in trme njihovega predsednika in sodelavcev. Tudi ideja o razglasitvi svetovnega dne čebel se je porodila v njegovi glavi, med poslušanjem radia, ko se je nekega ponedeljkevega septembrskega jutra leta 2014, ob 6.30 vozil v službo na ČZS. Ker zanj ovire ne obstajajo, predvsem pa se ne zmeni za argumente, da se nekaj ne da, ga je odločnost prignala do tedanjega ministra, pristojnega za kmetijstvo, mag. Dejana Židana. Lahko bi rekli, da je vse ostalo zgodovina. Letos je prav zaradi njega in vseh ostalih, ki so verjeli v njegove vizije, 20. maja ves svet ponovno praznoval svetovni dan čebel.

20. decembra bo minilo štiri leta od razglasitve svetovnega dne čebel, katerega pobudnica je bila ČZS. Kako danes z distance gledate na ta uspeh?

Slovenija, predvsem Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

(MKGP), na čelu s tedanjim ministrom mag. Dejanom Židanom, je dokazala, da se veliko idejo kljub naši majhnosti lahko uresniči. Predvsem sem vesel, da je bila pri tem projektu slovenska politika tako doma kot tudi v Evropski uniji popolnoma enotna, kar je bila garancija za uspeh. Ponosni smo lahko, da smo Slovenci predlagatelji teko pomembnega svetovnega dne, in predvsem, da je svetovni dan čebel 20. maj. To je na dan rojstva slovenskega čebelarja Antona Janše iz Breznice na Gorenjskem. Pri tem ne smem pozabiti paviljona Čebelji svet, ki je v začetku pomembno spremljal projekt svetovni dan čebel in je navdušil vsakogar doma in po svetu. Nepozabno je bilo prvo praznovanje svetovnega dne čebel v Žirovnici in postavitve spominskega obeležja kranjski čebeli v Višnji Gori.

Pot od ideje do razglasitve je bila dolga in naporna. Bi danes upali prehoditi isto pot?

Absolutno da! Ko smo začeli »sanjati« o svetovnem dnevu čebel, si niti nismo predstavljali, kako trnova pot bo od ideje do same razglasitve. Bilo je naporno, a tudi lepo. Na vsakem koraku je bila pobuda sprejeta z navdušenjem in ni bilo niti ene države, niti posameznika, ki pobude ne bi podprl. Enotna podpora v Organizaciji združenih narodov je bila nekaj nepopovnljivega za slovenske čebelarje in Slovenijo. V treh letih od ideje do realizacije smo navezali veliko prijateljskih stikov na različnih področjih, za katere verjamem, da bodo dolgoročno koristili Sloveniji in tudi čebelarjem. Skratka, to je bila enkratna in neponovljiva izkušnja. Prepričan sem, da če bi na začetku vedeli, kaj vse nas čaka, v to ne bi šli. Vseeno lahko danes pogledam z distance in rečem, da se je trud izplačal. Na tem mestu še enkrat hvala celotni ekipi projekta svetovni dan čebel na čelu z mag. Snežano Popovič.

Letos smo četrty praznovali svetovni dan čebel. Praznovanje se je v teh letih razširilo po vsem svetu.

LIST IZ MARKOVCEV je glasilo občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja.

Uredniški odbor: Ivan Golob, Doroteja Kostanjevec, Marko Kunčnik, Dragan Mikša, Neža Tement.

Odgovorna urednica: Alenka Domanjko Rožanc.

Lektoriranje: Doroteja Kostanjevec
Grafična priprava in tisk: Evrografis d.o.o., Maribor.

Natisnjenih 1250 brezplačnih izvodov.

Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci. **Telefon:** 02 788 88 80.

Spletni naslov: www.markovci.si

<https://www.facebook.com/ObcinaMarkovci>

ROK ZA ODDAJO GRADIVA za naslednjo številko je petek, 10. SEPTEMBER 2021.

Ste zadovoljni z rastjo promocije Slovenije, slovenskega čebelarstva in pomena čebel?

Če bi mi ob ideji nekdo osebno rekel, da bosta pobuda in razglasitev svetovnega dne čebel doživela tako pozitiven odziv celega sveta, mu ne bi verjel. Danes cel svet pozna svetovni dan čebel. Ta se dan praznuje povsod. Svetovni dan čebel je postalo svetovno gibanje za čebele in opraševalce. Lahko rečem, da Slovenijo marsikdo sedaj pozna prav po čebelah. V svetu kar tekmujejo, kdo bo bolj inovativno praznoval ta dan. Kot pobudnike nas tega dne vabijo na praznovanja po celem svetu. Žal trenutno zaradi epidemije s covid-19 to ni mogoče. Vendar z veseljem povem, da je čebela zaradi svojega pomena in prepoznavnosti postala kralj živali!

Kako je razglasitev svetovnega dne čebel vplivala na čebelarstvo v Sloveniji?

Čebelarji smo bolj prepoznavni, več je zanimanja za čebelarstvo, za sajenje medovitih rastlin, s katerimi zagotavljamo dodatne vire hrane za čebele in ostale opraševalce. Zavedanje se je okrepilo tudi na ravni šol in izobraževanja, več je čebelarskih krožkov, mladih, ki se navdušujejo za čebelarstvo oz. otrok, katerim privzgajamo občutek za ohranitev čebel in okolja. Čebelar je danes v Sloveniji spoštovan in čebela cenjena.

Opazite večjo ozaveščenost o pomenu čebel zaradi svetovnega dne čebel?

Prepoznavnost slovenskih čebelarjev se iz dneva v dan povečuje. Danes skoraj ni Slovenca, ki ne ve nekaj o čebelah. Podpora javnosti čebelarjem je velika. Slovenci dobro poznajo kakovostne čebelje pridelke slovenskih čebelarjev, veliko gospodarskih družb se odloča za darila iz čebeljih pridelkov, gospodarske družbe podpirajo številne čebelarske projekte ... Ogromen napredek je tudi pri sajenju medovitih rastlin na domačih vrtovih, okenskih policah, v parkih ... Tudi kmetijstvo se vse bolj zaveda pomena opraševanja čebel. Veseli nas tudi, da politika čebelarstvu namenja enotno podporo. Slovenci dokazujemo, da je čebelarstvo del naše identitete in na to smo res ponosni.

Kje še vidite možnosti promocije slovenskega čebelarstva v prihodnosti?

Graditi moramo na naši bogati tradiciji, znanju, edinstvenosti in predvsem naši kranjski čebeli. Ne smemo pozabiti na naše kakovostne čebelje pridelke. Razvijati moramo nove izdelke iz čebelji pridelkov, biti moramo inovativni. Veliko priložnosti odpira tudi Slovenska čebelarska akademija. Menim, da je poudarek na kvaliteti in ne kvantiteti prava pot za naprej. Omeniti moram tudi skorajšnji vpis slovenskega čebelarstva na seznam Unesco, ki je prav tako svojevrsten dosežek.

Vir: Ministrstvo za kmetijstvo gozdarstvo in prehrano

FOTO ISKRICE IZ VRTCA MARKOVCI

Skozi celo šolsko leto 2020/21 so nas v vrtcu Markovci družila skupna doživetja, popotovanja skozi igro, domišljijo in izkustveno učenje. Zavedamo se pomembnosti predšolskega obdobja, poznavanja otroka, njegovih razvojnih značilnosti, potreb, pristopov in načinov dela ter teoretičnih ozadij, ki jih s seboj prinaša stroka s svojimi novjšimi pogledi na otroka.

Z aktivnim sodelovanjem v raznolikih projektih smo želeli pri otrocih spodbuditi interes za raziskovanje, odkrivanje in doživljanje domačega kraja ter širšega okolja, v katerem živimo. S pomočjo projektov smo otrokom skušali ustvariti aktivno učno okolje.

Izpeljali smo naslednje:

- projekti, vezani na zdravje: Mali sonček, Varno s soncem, Tradicionalni slovenski zajtrk.
- projekti, ki spodbujajo bralno pismenost: Veseli bralček, Cici vesela šola
- projekti, vezani na varnost v prometu: Pasavček in Varno v promet
- projekti, vezani na spoznavanje okolja: Vrtec in turizem, Malčkovrt, Vesolje, 20 let vrtca Markovci, Trajnostna mobilnost (beli zajček)

Naj spregovorijo fotografije.

Sonja Ambrož Zelenik, pomočnica ravnateljice vrtca

Skupina Lunice, projekt Mali sonček

Skupina Sončki, projekt Mali sonček

Skupina Palčki, projekt Varno s soncem

Skupina Mavrice, projekt Varno s soncem

Skupina Cofki, projekt Tradicionalni slovenski zajtrk

Skupina Zvezdice, projekt Vesolje

Skupina Balončki, projekt 20 let vrtca Markovci

Skupina Smeški, projekt Trajnostna mobilnost (beli zajček)

Skupina Klobučki, projekt Tradicionalni slovenski zajtrk

Skupina Lunice, projekt Veseli bralček

Skupina Zvezdice, projekt Vrtec in turizem

Skupina Klobučki, projekt Veseli bralček

Skupina Cofki, projekt Pasavček

Skupina Mavrice, projekt Varno s soncem
Varno s soncem
Veseli bralček

Skupina Balončki, projekt Vrtec in turizem

035 11 Skupina Smeški, projekt Malčkov vrt

Skupina Oblački, projekt Skrb za zdravje

Skupina Sončki, projekt Varno s soncem

Skupina Palčki, projekt Veseli bralček

Skupina Oblački, projekt Trajnostna mobilnost

S fotoaparatom ob Dravi

Narava je čudež sveta! Ni treba, da potujemo daleč stran. Občudujemo jo lahko v domačih krajih. Naužijte se lepote na fotografijah, posnetih na konjeniški poti v Novi vasi pri Markovcih, še bolje pa je, da se po njej odpravite peš.

ADR

